

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Naša vsak četrtak in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrelne države 6 K. Kdor hodi sam ponj, plaša na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Kata“ „Kakovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije, cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije, za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust, Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Današnja številka obsega s prilogo „Naročno obrambni vestnik“ 14 strani.

Ubogi Hrvati.

Hrvati so vedno tepeni. Nekdaj so jih topli Turki, dandanes jih tepejo Madžari. Leta 1868 so naredili hrvaški politiki veliko neumnost, da so sklenili pogodbo z Ogrsko, po kateri imajo Madžari tudi hrvaške davke, železnice in pošte v rokah. Hrvati pa samo šolo brez denarja. Za vsak narod pomeni slabo politiko, ako izroči oskrbovanje svojega imetja in premoženja tujim rokam. S tem poda svojo neodvisnost in prostost ter postane suženj drugega naroda. Ni torej vseeno, ali se borimo na Stajerskem za samostojnost in samoupravo, ali pa po liberalnem in nemškutarskem receptu puščamo usodo svojega naroda mirno v rokah tujega ljudstva.

Pameten in trezen sin hrvaškega naroda, rajni dr. Ante Starčević, je bil najhujši sovražnik pogodbe z Ogrsko. Zahteval je gospodarsko in politično neodvisnost hrvaške zemlje od Ogrske in v to svrhu ustanovil takozvano stranko prava. Pristaši se imenujejo pravaši. Po njegovi smrti je vodil stranko dr. Frank, ki je tudi že mrtev, in sedaj jo vodi dr. Horvat. Zdrava načela te stranke so pridobila v zadnjem času tudi druge hrvaške stranke za misel, da se mora brezobzirno zahtevati samostojnost hrvaške kraljevine. In vsled tega ni imel bivši ban Tomašič nobene večine v saboru, s katero bi lahko vladal, in tudi sedanji ban Čuvaj je prepričan, da bi je ne dobil, ako bi se vršile sedaj nove volitve.

Ban Čuvaj je madžaron, to se pravi pristaš one struje, ki bi rada izročila jezik in zemljo hrvaško Madžarom. Ko je videl, da tudi njega Hrvati nočejo ubogati, je šel k sedanjemu ogrskemu ministrskemu predsedniku Khuenu, staremu sovražniku Hrvatov, in skupaj sta skovala peklenški načrt nasproti Hrvatom. Hrvatom se mora postaviti bari, ki jih bo tepel s škorpionji, ako se bodo le ganili proti Madžarom, ki jih bo neusmiljeno metal v zapore, ki jih bo držal na kratkih vajetih. Če radovoljno nočejo, hočeča Khuena in Čuvaj v bičem in zaporom prisiliti Hrvate, da zaljubijo zopet Madžare. In res, Čuvaj je postal vsled tega sklepa v velikonočnem tednu komisar čez hrvaško ljudstvo, skoraj neomejena moč je položena v njegove roke, s Hrvati lahko dela kar hoče, Hrvati pa so brez pravice.

Že dober teden traja sedaj, odkar imajo Hrvati komisarja in ne več bana Čuvaja. Kaj se je zgodilo v tem kratkem času? Večina listov je vsled preganjanja prenehala izhajati. Nobeno društvo ne sme naprej delovati, nobeno zborovanje se ne sme več vršiti. Pisma se svobodno odpirajo, vsi župani so odstavljeni, in občine vodijo policaji in orožniki. Strahovlada je prišla nad Hrvate, da si komaj upajo dihati. Vse to pa radi tega, da bi Hrvate s silo priklenili na Madžare.

V istem času, ko pritiskajo Madžari Hrvate k tlom ter jih hočejo prisiliti k ljubezni do Madžarske, v istem hipu pa se puntajo Madžari proti svojemu kralju ter hočejo vse skupne vezi z Avstrijo raztrgati. Svojo lastno državo in lastnega kralja hočejo imeti. V tej državi bi naj bila po njih želji tudi Hrvaška. Toda to se ne bo zgodilo, ako avstrijski narodi v sedanjem hipu pokažejo Hrvatom svojo ljubezen. Vsi avstrijski narodi brez razlike morajo odločno zahtevati, da se tlačenje Hrvatov takoj ustavi. Madžari so v Evropi tuj narod. Pred sto in sto leti so prignali iz Azije na ogrske puste svoje konje past ter pozabili se vrniti. Toda vsled tega še nimajo pravice, da bi tlačili druge evropske narode ter čez nje gospodovali.

Gotovi viri poročajo, da so prestolonaslednik in več avstrijskih nadvojvod veliki prijatelji ubogega, a vrliga hrvaškega naroda. Na nje zaupa sedaj hrvaški narod, da bodo svoj velik upliv zastavili za pravico in za prostost tlačene hrvaške kraljevine. A tudi vsa avstrijska javnost naj sedaj Hrvatom pokaže svojo ljubezen ter jih pritegne na se.

Nauk iz vsega: Noben narod ni nikdar dovolj oprezen in skrben za svojo prostost in svojo neodvisnost. Obrnimo hrbet liberalcem in nemškutarjem, ki nas silijo, da bi hodili v Graeco, poljubljat nemških škornjev.

Kot orol čuva dom in rod,
Tako svoj rod in dom nezgod
Braniti čemo mi!

Politični ogled.

Dne 5. aprila: Radi slabega vremena se cesar danes še ni odpeljal na velikonočne počitnice k svoji hčerki nadvojvodinji Mariji Valeriji, kakor je prvokrat nameraval. — Vsa avstrijska javnost sočustvuje z našimi brati Hrvati, katere Madžari tako silovito pritiskajo. — Just hoče v ogrskem državnem zboru še nadalje obstruirati brambno postavbo. Če državni zbor ne bo deloval, bo baje razpuščen. — Izvrševalni odbor angleških rudarjev je sklenil, priporočati delavcem-rudokopom, da se povrnejo na delo. S tem se smatra, da je štrajk končan.

Dne 6. aprila: Avstrijski finančni minister vitez Zaleski je obolel vsled zastrupljenja s tobačnim strupom: da se ozdravi, se je odpeljal na jug. — Skupni finančni minister Bilinski se je odpeljal v Bosno, da se pouči o razmerah v tej deželi. — Hrvati zavračajo ogrsko blago in hočejo s tem odvrniti udarce, ki jim jih prizadevajo oholi Madžari. — Pri volitvah v turški državni zbor so skoraj povsod zmagali Mladoturki, ki bodo imeli štiri petine vseh poslancev. — Predsednik kitajske ljudovlade, Tuanškaj, je zadnje dni prejšnjega tedna prav prijazno sprejel katoliškega škofa v Pekingu in mu obljubil, da bo varoval svobodo vseh veroizpovedanjs.

Dne 7. aprila: Cesar se je danes opoldne odpeljal na velikonočne počitnice v Wallsee k svoji hčerki nadvojvodinji Mariji Valeriji. — Dunajske občinske volitve, pri katerih se bo bil hud boj med krščanskimi socialci na eni in liberalci ter socialnimi demokrati na drugi strani, se bodo vršile od 23. aprila do 2. maja. — Listi poročajo, da bo imenovan za Češko kraljevi komisar, če se Nemci in Čehi ne bodo pogodili. — Med Črno goro in Srbijo je postalo nape-to razmerje.

Dne 8. aprila: Danes se je vršila v gradu Wallsee ob navzočnosti cesarja in več članov cesarske hiše zaroka najstarejše hčerke nadvojvoda Franc Salvatorja, nadvojvodinje Elizabete Frančiške, z grofom Jurijem Waldburgom. — Sirijo se vesti, da bo vojni minister Auffenberg odstopil. — Na Češkem so se vršili številni shodi političnih strank, v katerih se je povdarjalo, da Čehi pri spravnihih pogajanjih napram Nemcem ne morejo več odnehati. — Dalmatinski hrvaški poslanci se hočejo na Dunaju odločno zavzeti za teptane brate na Hrvaškem. — Na Portugalskem so izbruhnili nemiri.

Dne 9. aprila: Delegacije se sklicujejo baje 22. ali 23. aprila. — Abesinski cesar Menelik je nevarno zbolel. — V mestu Kanusk' blizu Lizbone na Španskem so vrgli svobodomiselnice med velikonočno procesijo dinamitne bombe. Ubitih je 5 oseb, 30 pa težko ranjenih.

Velika nesreča v hribih.

Profesor Cerka na gori Stol ponesrečil.

Dijaška družba mladih prijateljev v Ljubljani je sklenila, porabiti letošnje velikonočne počitnice v to, da pohiti na gorenske gore. Izbrala si je goro Stol — polna lahkomiselnosti, polna časih tako usodopolne mladeniške samozvesti, ki dviga mladeniča do nepremišljenih korakov v zavesti, da se njemu ne more nič pripetiti. Mladi hribolazci so povabili seboj svojega priljubljenega profesorja na I. državni gimnaziji, 32 let starega g. dr. Josipa Cerka. G. profesor se je branil, ni hotel iti, rekel je tudi svoji materi, ki mu je branila, da ne pojde, končno pa so ga dijaki vendar pregovorili, udal se jim je, tudi njega je premagala želja po lepi naravi. Nenavadno vesel je stisnil pred odhodom prof. Cerka roko svoji materi, poslovil se srčno od svojega sivolasega očeta. Z veseljem srcem je šel na gore, z ljubeznijo do naših gor v srce, kruta gora pa je vrnila le mrtvo njegovo srce.

Kako se je dogodila nesreča?

Dijaška družba, ki se je namenila na Veliko sredo, dne 3. aprila, na Stol, je bila za tako hojo v spomladanskem času precej površno opremljena. Profesor Cerka ni imel seboj niti vrvi. Rekel je: „Naj jo pa kak drug vzame seboj.“ Imel je seboj pač cepin, drugi so imeli nahrbtnike, nekdo izmed družbe si je celo domisljal, da pojde na Stol z navadno palčico za izprehod. In vendar je Stol v tem času jako nevaren,

ker je znano, da se vali po njem vedno mnogo plazov v dolino.

V družbi je bilo 5 dijakov, profesor Cerka in vodnik Kunaver.

Po dohodu na postajo Žerovnica, so odrinili proti Prešernovi koči na goro Stol. Cerkova družba je nastopila ponoči pot na Stol iz Sela. Lepo je sijala luna. Pojoč pesem: „Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj nas več ne bo“, je korakala družba naprej. Za dr. Cerka je bila to smrtna pesem.

Kako se je nesreča dogodila, natančno ni mogoče dognati. Profesor Cerka je, stoječ v neki grapi, fotografiral višje stoječo družbo. Svoj cepin, ki bi ga bil morda rešil, je oddal nekemu dijaku. Nakrat potegne silen veter, tako silna burja, da je vso družbo pometala po tleh, ji strgala nahrbtnike proč; bila je tako silna, da je trgala celo obleke. Prof. Cerka je vrglo preko neke skale v globočino 600 metrov daleč, kjer se je ubil. Vodnik je spravil z veliko težavo ostale člane družbe v Prešernovo koč, kjer so ponesrečenci čakali na rešitev. Kaka silna burja je divjala na Stolu, je dokaz pač to, da je bila celo v nižavi tako silna, da je skoro vlak ustavljala, mraz pa je bil ponoči tak, kakoršnega še meseca februarja ni. Na Stolu je bilo hujše kot o Božiču. Na Stolu je padlo v preteklih dneh mnogo novega snega.

Nesreča se je zgodila ob 5. uri zjutraj. Pripetila se je pri hoji na Stol. Cerka je šel družbi na čelu, za njim drugi dijaki, nazadnje Kunaver. Nakrat pridejo na kraj, kjer je silno razsajal vihar. Položaj je bil strašen. Dijkom je padlo vse iz rok. Vihar je divjal s tako silo, da so vsi onemogli popadali po tleh. Nesreča je hotela, da je dal Cerka svoj cepin in dereze, s kateremu se hodi po snegu, nekemu drugemu. Ko je videl Kunaver skrajno nevarnost za dijake, je zaklical: „G. doktor, na pomoč!“ Cerka se je pri teh besedah prehitro obrnil. Tu je v tem hipu potegnil še silnejši veter, ki ga je zagrabil in odnesel seboj. Daleč spodaj ga je treščil z vso silo ob skale. S Cerkom vred je odneslo tudi nekega dijaka, ki pa se mu ni nič hujšega zgodilo. Vsakega dijaka je spravil Kunaver posamezno v Prešernovo koč, kakor je pač mogel. Od dijakov ni mogel nihče drug drugemu pomagati. Obležali so onemogli. Kunaver je rinil dijake naprej, nesel in vlekel. Ker je imel ključ od koč Cerka, je ubil Kunaver okno pri koči, da so mogli noter. Nakrat se je privlekel h koči tudi dijak, katerega je vihar odnesel. „Kje je dr. Cerka?“ je vprašal prestrašen Kunaver. „Ne vem“, je odgovoril dijak, „neslo ga je dalje.“ Kunaver je dobil mrtvega Cerka 600 metrov pod koč. Kunaver se je nato zopet vrnil h koči, zamašil je okno, naročil dijakom, naj ravna varno z živčjem ter je šel na pot v dolino.

V koči so dijaki veliko trpeli. G. Kunaver jih je počul, kako da se morajo odeti in kako v koči postopati, da se ne bo nikomur ničesar zgodilo. Strogo jim je zabijal, da naj ne zapuste koč, dokler se ne povrne. V koči je bilo zelo mraz, tako, da je zmrazil v steklenicah čaj. Dasi so v koči drva pripravljena, dijaki niso mogli zakuriti, ker je bil dimnik zamašen in drva zamrznjena. Tiščali so se pod odejami, kakor jim je g. Kunaver naročil. Mesa dijakov niso mogli jesti, ker je zmrazilo. K sreči so našli v koči vodo preblavarico, ki so jo s špiritom segreli, in to so pili ter kuhali iz nje čaj na špirit, ki so ga imeli nekaj seboj. Strašen vihar je divjal okoli koč.

Vest o nesreči se je po Ljubljani po bliskovo raznesla. Stori se je vse potrebno, da pride ponesrečenemu nujna pomoč. Z vlakom je odšlo več zastopnikov Planinskega društva, oddelek vojaških smučarjev, močan 14 mož, s tremi častniki, opremljen s skiji, krampi in lopatami. Na postaji v Žerovnici je izstopilo vsega skupaj 50 oseb, da hiti reševati. Dne 5 aprila zjutraj so prišli na kraj nesreče.

Dva lovca sta bila prva, ki sta na Veliki petek prilezla h koči. Lovca sta trobila, a dijaki ju niso čuli, ker so spali. Šele, ko sta lovca trkala, so ju dijaki čuli in vstali ter se seveda zelo razveselili, ko sta jim lovca povedala, da jim vrli vojaški korakajo na pomoč. Z vojaški so se nato srečno rešeni dijaki, ki so se pokrepčali z raznimi jim prinešenimi jedili, podali na Žerovnico in potem v Ljubljano, kjer jih je pričakovala velika množica ljudstva in njih stariši. Starišem pride poročilo o dr. Cerkovim smrti.

Prva vest o nesreči na Stolu je došla v Ljubljano na Veliki četrtak zvečer. Ob 10. uri zvečer so

izvedeli o nesreči na stanovanju Cerkovih starišev. Ko so materi pravili, da se je zgodila na Stolu neka nesreča, se je mati kar naslonila in v zli slutnji je vzdihnila: „Je že moj sin!“ Le počasi so materi in očetu povedali, da sta izgubila zadnjega sina, oporo za stare dni. Oče in mati sta neotlažljiva, vedno večja je bolelost ob bridki izgubi. Oče, 60 let stari vpokojeni davkar, je ves čas tiho ihtel in samo vzdihoval: „Sem mislil, da mi bo podpora na stare dni, pa Bog je tako hotel, naj bo po njegovi volji, če bi te nesreče ne bilo, bi bilo morda še kaj hujšega. Bog je tako hotel.“ Pač velikan ta oče v svojem trpljenju. Pri Cerkovih tisto noč ni nihče zatislil očesa. Vso noč so bdeli in čakali, ako morda vendar-le ne pride kak preklek strašne vesti. Sestra dr. Cerkova se je takoj odpeljala z Žerovnico, od koder je mogla poslati le potrdilo, da je brat mrtev. Vse sočustvuje z nesrečnim očetom g. Cerk in materjo.

Tudi prvega sina jima je ugrabila nesreča. Pred leti jima je umrl 17 let stari sin, ki je padel, ko se je vozil na takozvanih „Rollschuhe“, ter se nevarno notranje poškodoval. Kruta usoda pa se ni zadovoljila z eno žrtvijo, sedaj je ugrabila tudi drugega sina, mladega moža najlepših sposobnosti, krepkega značaja, ki je vžival povsod največji ugled.

Sestra ponesrečenega profesorja dr. Cerk, gđc. Anica Cerk, ki se je z rešilno družbo odpeljala na Gorenjsko, v nadi, da morda vendar-le dobi brata še živega in mu pomaga, se je z opoldanskim gorenjskim vlakom vrnila v Ljubljano. Ljubljene brata ni videla več živega. Pa tudi k trupu jo niso pustili, ker je imel ponesrečeni dr. Cerk strahovito razbito glavo. Anica je pripovedovala uredniku „Slovenca“, ki je obiskal Cerkovo družino: „Ko je odhajal, sem mu spekla poglačo. Milo me je pogledal in mi dejal: Bog povrni, od srca sem ti hvaležen za to! Potem me je pa prosil, naj mu shranim 40 K, ker preveč denarja noče seboj. Vzel je seboj 50 K. Vtisek imam, da to pot ni rad šel, nekoč pa je obljubil, da pojde z dijak, in sedaj so ga vedno opominjali na to obljubo. Vedno so ga izpraševali: Kedaj bomo šli? Rekli smo mu pri odhodu: Če bo slabo vreme, ne pojdi! Pri odhodu je še dejal: Če bo slabo vreme, ne pojdem naprej, potem pa je šel...“ Sestra in mati sta zopet bridko zaplakale. „Oh“, je vzkliknila solzna Anica, „pa še vedno upam, da je živ, saj mi ga niso mrtvega pokazali.“

Pogreb.

Truplo profesorja dr. Cerk so prepeljali na velikonočno nedeljo popoldne ob 4. uri v Ljubljano, kjer je bil vojaški pogreb. Dr. Cerk je bil rezervni častnik. Pripeljali so ga na Cerkov dom v Ilirski ulici št. 21, da je mati še enkrat videla svojega ubogega sina. Pogreb se je vršil na velikonočno nedeljo ob 5. uri popoldne. Ljubljana že dolgo ni videla takega pogreba. Velikanska množica ljudstva je spremljala nesrečno žrtev naših strmih gor. Še tako trdo srce se je moralo omečiti, ko se je slišalo bridko ihtenje silvolaslega očeta in mamice ter sester, ki so na tako žalosten način izgubili edinega sina, edinega brata.

Nadvojvoda v smrtni nevarnosti.

Nadvojvoda Karol Franc Jožef se je peljal dne 5. aprila s posebnim vlakom iz Lvova v Galiciji v mesto Kolomea; hotel se je peljati še dalje v Kyrvo na obisk svoje soproge nadvojvodinje Cite. Vsled velikega sneženega viharja, ki je divjal zadnje dni velikonočnega tedna v Galiciji, so bile brzozjavne in telefonične žice potrgane, železniški tiri pa vsi zasuti od debelega snega. Prometno vodstvo v Lvovu je poslalo po progi, po kateri je vozil vlak nadvojvode, najmočnejši stroj, s pripravo za odiranje snega. Ta stroj je vozil z vso silo po progi v sneženem metelju naprej proti posebnemu vlakcu, v katerem se je vozil Karol Franc Jožef. Nadvojvoda je bil v smrtni nevarnosti. Le nekaj metrov še, in lokomotiva bi bila trčila z vso silo v posebni vlak. Zgodila bi se bila gotovo velika nesreča. Ker ni bilo v bližini nobene hiše, bi bila torej vsaka pomoč izključena. V zadnjem hipu je strojevodja lokomotive opazil nadvojvodov vlak, hudo zabrzljal, ustavil stroj ter začel voziti z njim nazaj v nasprotno smer. Tako se je preprečila strašna nesreča. Nadvojvodov vlak je nato vozil zopet nazaj, od koder je pripeljal. Ker so bile brzozjavne žice potrgane, železniška uprava kaže ni vedela, po kateri progi vozi nadvojvodov vlak.

Razne novice.

* Godovi prihodnjega tedna:

- 14. bela nedelja, Justin.
- 15. ponedeljek, Helena, kraljica.
- 16. torek, Kalist, mučenec.
- 17. sredo, Rudolf.
- 18. četrtek, Apolonij, mučenec.
- 19. petek, Leon IX., papež.
- 20. sobota, Neža, devica.

* Tečaj za župane, svetovalce in odbornike ter sploh vse ukaželjne može in mladeniče se vrši na belo nedeljo, dne 14. t. m. v Mariboru Flößergrasse 4. Začetek ob 10. uri dopoldne. Konec ob pol 5. uri. Predavali bodo dr. Krek, dr. Pegan, dr. Korošec, dr. Leskova, Roškar, Pišek.

Osebnost. Deželni odbor je imenoval g. Josipa Kodre za deželnega okrajnega živinozdravnika na Vranskem.

* Iz šole. Učitelj Julij Sadnik v Št. Pavlu pri Preboldu je dobil večmesečni dopust, na njegovo mesto je imenovana začasno pomožna učiteljica Marija Wudler; pomožni učitelj Bogomir Zdolšek je prestavljen z Vranskega v Griže; v Ljubčini pri Celju sta nastavljeni: kot pomožna učiteljica Julijana Samobor in kot pomožni učitelj Josip Gosak. — Za učitelja na ljudski šoli v Prihovi je nastavljena Antonija Režavek.

* Iz finančne službe. Deželno finančno ravnateljstvo je imenovalo davkarske oficijale: Antona Platinca, Rudolfa Volauška, Roberta Stepica in Otokarja Horvata za davčne oskrbnike devetega plačilnega razreda; davčne asistente Avgusta Kauferja, Fridrika Mikelnja, Karla Vizjaka, Ivana Vidmarja, Josipa Kajčca, Franca Bikoška, Franca Pihlerja, Stefana Širca, Janeza Videmška in Ferdinanda Letniga za davčne oficijale desetega razreda.

* Iz pošte. Topničarski narednik gospod Anton Serapin je imenovan za poštnega pristava v Celju; g. Cirilko Novak iz Šmarja pri Jelšah, ki je napravil dne 1. aprila v Mariboru tečaj za poštno uradnike z odliko, bo nastavljen za poštnega uradnika v Makolah.

* Evharistični shod na Dunaju. Za ta shod ki se vrši meseca septembra, se je prijavilo iz Angleškega 800 oseb, iz Belgije 500, iz Pariza 300. Na Dunaju bo iste dni ogromno mnogo ljudstva. Samo iz Hrvaškega je naznanjenih okrog 4000 mož, ki pridejo na kongres v narodni noši.

* Naša stranka mora skrbeti, da se pristaši medsebojno podpirajo, zato kupujmo pri naših trgovcih, oddajajmo dela našim obrtnikom in zahajajmo k našim gostilničarjem. Naši pristaši so nam najbližji, podpirajmo jih!

* Radi šolskih knjig za srednje šole, to je gimnazije, realke, učiteljske itd., je izdal naučni minister važno odredbo. Dosedaj so se leto za leto menjavale knjige, ki so potrebne na teh zavodih. Tiskale so se razne učne knjige, nekatere samo za par let, potem so se pa uvečle zopet nove. Marsikateri dijak bi lahko ceneje kupil stare knjige, ki so bile še rabe, a odredbe so bile take, da mnogo najboljših knjig ni bilo več za učno rabo potrjenih. Stariši so izdajali velike svote za nakup vedno novih knjig. Novejša odredba naučnega ministra določa, da ostanejo enkrat potrjene učne knjige vsaj pet let v veljavi. Ta določba stopi v veljavo že začetkom šolskega leta 1912-13.

* Nemška olika. Še zadnje dni velikonočnega tedna, ko hrani vsak človek v sebi vsaj nekaj čuta žalostnega spomina na oni čas, ko je trpel in umrl na križu Kristus, naš Bog, ko bi moralo pri poštenih ljudeh vsaj za nekaj časa izginiti sovraštvo do nasprotnika, še ta čas naši zagriženi narodni nasprotniki niso mogli mirovati. Na velikonočno soboto zvečer, ko se je stemnilo, se je priklatlila cela truma gosposko oblečenih gospodekov in frajlje v Mariboru pred hišo posl. dr. Verstovškega. Začeli so tuliti svoj „Heil!“, prepevali izzivajoče nemške pesmi, padali so celo strelji, piskali so s trobentami, klicali na korajžje in sploh uganjali take burke kot našemljene maškare v pustu. Tulili so več časa tako silno, da so se celo otroci v dr. Verstovškovi hiši, ki so že spali, zbudili. Dr. Verstovška ni bilo doma. Lepa družba teh omikancev je klicala pri svojem olikanem poslu: „Heil Hohenburger!“ Soditi po teh klicih, je z lahkoto dognati, od kod je prišla ta pisana družba. Prijatelji „Stajerca“ in „Marburgera“, bodite ponosni na svojece!

* Strah božji. Vzgoja brez verskega temelja, je hiša, zidana na pesku. Nравnostni in vzgojni nauki brez verskega jedra, dajo nekaj zunanje okretnosti, imajo malce trdnosti toliko časa, dokler nosi otrok kratke hlačiice, oziroma kratko krilce. Ko pridejo pa leta izkušnje, se pa — žal — navadno pokaže, kako na trhljih nogah je slonelo vzgojno delo, ki ni bilo prešinjeno s stalnimi, verstvenimi nagibi in načeli. Prava vzgoja je sicer umetnost, toda tu in drugod je treba poiskati neko temeljno pravilo, ki naj bo podlaga nadaljnjega dela. In kaj nam nasvetuje knjiga modrosti, knjiga božje resnice, kot temelj prave vzgoje? Kratek je izrek, ki ga navaja vzgojitelj svetlo pismo: „Začetek modrosti je strah Gospodov.“ V strahu božjem so bili vzgojeni Izak, Jakob, Jožef, Samuel... Kjer ni strahu božjega, tudi ni strahu pred ljudmi. „Ako hočete, da postane človek satan v človeški podobi, da postane šiba za človeštvo, ako hočete, da postane zver, ki vse sveto z nogami tepta, ki vse dobro ruši, dajte mu najhujšo oliko, seznanite ga z vso učenostjo in umetnostjo, vzemite mu pa strah božji!“ Pomnimo: V hiši, kjer se ne moli, kjer prazniki nič več ne veljajo in se o cerkvenih rečeh in o duhovnikih prezirljivo govori... tam je izginil strah božji, tu ni pričakovati dobre vzgoje.

* Strah pred katoliškim časopisjem je pri liberalcih vedno večji. V velikonočni številki „Slovenskega Naroda“ slika nek liberalček veliko moč katoliškega slovenskega časopisja med slovenskim ljudstvom. Moč naše organizacije, naše izobraževalno delo in razširjenost našega časopisja, se zdi liberalnim kolovodjem najbolj nevarno za duševni in telesni blagor liberalizma na Slovenskem. Prav imajo! Če se bo pridružilo naše ljudstvo povsod našim organizacijam in se bo izobraževalo ter širilo poštene, v katoliškem in narodnem duhu pisane liste, pa se bo o liberalizmu na Slovenskem govorilo, da je nekdanji životaril, a je mirno zaspal... Somišljeniki, povečajte strah liberalcem s tem, da širite „Slov. Gospodarja“!

* Novo nevarnost za mladino pripravljajo svobodomiselnici. Na zadnjem shodu svobodomiselncev v

Düsseldorfu je bil sprejet nasvet, naj se priredi letak s sto vprašanji za otroke ter naj se da natisniti in razširiti v ogromnem številu. Vprašanja so dvoumna, zlobno zavita, pobrana iz raznih, doslej tiskanih knjig, ki vsebujejo verske dvome ter razne navidezne, zlobno zavite in neumne ugovore zoper razodete resnice sv. pisma stare in nove zaveze. Kakšen namen imajo svobodomiselnici s tem novim podjetjem, je jasno. To je nov, satansko-zloben napad na vero in krščansko vzgojo sedanje mladine. Načrt, ki si ga je izmislilo satansko sovraštvo do cerkve in do krščanske mladine, utegne imeti sila žalostne posledice, ako oblastva ne bodo preprečila razpečevanja. Katoliški vzgojitelji in kateheti pa vedo, kaj jim je storiti: Ne le svariti, ampak nuditi tečne in zdrave hrane mladini, da se napravi zatvornica preteči nevarnosti.

* Kaznovan skrunilec sv. razpela. Pred par tedni je delavec Ernest Križaj v Solkanu na Goriškem med preklinjevanjem Boga in duhovščine vzel v roke sv. razpelo in Kristusu z nožem izvrtal oči. Še isti večer pa mu je stroj odrezal v mlinu prav isto roko, s katero je skrunil sv. razpelo. Ležal je nekaj časa v bolnišnici. Čakala ga je za njegov zločin tudi kazen posvetne pravice, ki pa ga ne more zažeti, ker so ga predpreteklo soboto našli na cesti ubitega. Bog se ne pusti zasramovati.

* Slovenska pesem se je razlegala povidmskih ulicah. Prijatelj našega lista nam je sporočil: V sredo, dne 3. aprila sem bil v laškem Vidmu. Sprehajaje se po starodavnih vidmskih ulicah in po Viktor Emanuelovem trgu, zadoni mi na uho slovenska pesem. V Vidmu, na Italijanskem, si vendar ne bo nihče upal peti slovenskih pesmi. In vendar je bilo res. Kdo je pel po vidmskih ulicah slovenske pesmi? Vojaki-novinci, naši beneški Slovenci, ki so imeli ta dan vojaški nabor v Vidmu. Cela vrsta jih je bila, in peli so po ulicah pristne slovenske pesmi. Mnogo Italijanov jih je gledalo in nihče jim ni rekel žalega. Mislim sem sam pri sebi: Saj je bolj varno, peti slovenske pesmi v laškem Vidmu, kakor pa v „laški“ Gorici. Govoril sem z nekaterimi mladeniči, ki so potrjeni v vojake. Vprašal sem jih, ali se ne boje, da bodo morali iti v vojsko v Tripolitanijo. Rekli so mi: „Za našega kralja damo kri.“ Povedali so mi tudi, da se že bori nekaj beneških slovenskih mladeničev s Turki. Rekli so mi tudi še: Ljubimo kralja in ljubimo naš slovenski jezik.

* Kratka pamet, kratek spomin, to so nasledki liberalnih laži. Tako zaručani so postali že celjski liberalci, da njihov spomin ne sega niti en mesec več nazaj. „Narodni List“ piše v zadnji številki, da je „Sl. Gospodar“ kriv, če se kje kdo postavi orožnikom po robu, pravi, da smo povzročili mi gonjo zoper orožnike. Naši čitatelji se gotovo boljše spominjajo kot pozabljeni liberalci, da je „Slov. Gospodar“ v letošnji 8. številki v članku „Ljudstvo in orožniki“, sklicujoč se na tožadepno razpravo, v kranjskem deželnem zboru, omenil, da orožniki ne postopajo povsod tako, kot bi bilo želeli. Navedli smo nekaj resničnih podatkov v tem oziru in pisali, da so poleg dobrih orožnikov tudi slabe izjeme. „Narodni List“ bi seveda rad postal ne samo glasilo liberalnih učiteljev, ampak tudi liberalnih orožnikov, zato sedaj zavija. Čestitamo! Liberalci bodo navsezadnje še nam pripisovali nesreče kakih nedolžnih liberalnih Alojzijevo pod kozolci in enake lepe storije.

* Amerikanci proti kartelom. V državi Wašington v Severni Ameriki bo sklenjena postava, po kateri je trgovskim ladjam prepovedano v mnogih pristaniščih nakladati blago za kartele, ki podražujejo potrebuje ljudstva. S tem se boče posamezne tovarnarje in veletrgovce nekako prisiliti, da bi izstopili iz kartelov.

* Čudno zborovanje. Poslanec angleške zbornice, Buckingham, je imel zborovanje z delavci. Ob koncu je vstal delavec in rekel: „Smatram pivo ne samo za zdravo ljudsko pijačo, ampak naravnost za življenjsko potrebo. Ali Vi trdite, da je pivo nepotrebno za delavce, kakršni smo mi, in ali zahtevate resno, da se ga naj vzdržimo vsi delavci?“ Buckingham je mirno odgovoril: „Da“, in je vprašal delavce: „Ali ste že poskusili?“ Odgovorili so mu seveda: „Ne.“ Buckingham je nadaljeval: „V enem mesecu pridemo zopet skupaj. Med tem časom se naj jih nekaj pristočno odloči, da za poskušnjo ne bodo nič pili.“ Nekaj se jih je zglasilo za vodeno poskušnjo. Čez en mesec je bila dvorana nabito polna radovednežev. V tem se vzdigne voditelj vodene stranke in pove: „Po zadnjem zborovanju ni nobeden izmed nas pil niti kapljice kake opojne pijače. Prve dni se nam je zdela voda strašno prazna in brezokusna, in zelo smo se veselili spremembe, ki nam jo je nudila vsako jutro kava. To pa priznavamo, da se prvo soboto ob delopustu nismo čutili več tako utrujene. Še bolje se nam je godilo drug teden. Zapazili smo, da imamo boljši apetit, da smo bolj mirni, da so naše moči večje. V tem tednu že nihče od nas ni več izostal od dela, nobenemu ni bilo treba odtrgovati mezde, tako, da smo imeli 30 do 40 kron več v žepu kot navadno. Nadaljevali bomo, kar smo začeli.“

* Stanje sadonosnikov in vinogradov. Iz vseh dežel prihajajo poročila, da sadno drevje letos jako lepo cvete. Posebno v južnih deželah kaže sadno drevje izvrstno. V Galiciji, na Češkem, v Šleziji, Nižji in Gornjem Avstrijskem so pa razne vrste ranega sadnega drevja trpele vsled zadnjega mraza. Vinska trta pa kaže samo v naših in južnih krajih izbornost, na severu, to je na Nižjem Avstrijskem, Moravskem in Češkem, so pa očesa na trtah močno pozebela. Uničeno je polovico vinskega pridelka za leto 1912.

* **Sneg.** V noči od torka na sredo je zapadel po naših gorah in hribih debel sneg. Iz severozahodnih dežel se poroča o velikih snežnih metežih. Bati se je mraza, ki bi gotovo zelo škodoval sadnemu drevju in vinogradom.

* **Koliko tobačnih trafik in loterijskih vplačilnic** je v Avstriji? Leta 1911 je bilo v naši državni polovici nad 70.000 tobačnih prodajalnih (trafik) in 3000 loterijskih vplačilnic.

* **Kmečke prislovice** za april. Stari Stajerski kmetje so imeli v aprilu posebne vremenske prislovice, izmed katerih navedemo le najvažnejše: Moker in hladen april, prinese sadni in vinski pridelek obil. Če aprila mnogo deži, na zemljo blagoslova obilo rosi. Če aprila dež, sneg in vihar pogosto obišče nas, mnogo kmet imel bo sena in težak bo pšenični klas. Vetrnjaki, prevzetneži, ljubezen, rožno cvetje, sreča v loteriji in kvartanju ter aprilsko vreme so v najbližjem sorodstvu, spremene se vsako uro. Ako so trtna očesca k Jurjevemu še slepa, jih je vesel otrok in mož. Suhi april dela kmetu slabo voljo, lice se mu pa zjasni, če potoki od dežja naraščajo. Če vrtnice pred majem cvetijo, bo rž pred sv. Jakobom dozorela. Če se skrije vrana pred Jurjevim v rž na polju, bo letina bogata. Jasna lunina svetloba v aprilskih nočeh škoduje sadnemu cvetju. April ima svoje hude muhe (kaprice), vsako uro spremeni rad svoje obličje. Kolikor časa žabe pred Markovim reglajo, toliko časa morajo potem po Markovem molčati. Če kukavica pred Veliko nočjo poje, točo, viharje in nezgode kmetu oznanjuje. Kakor je na Ambrozijevo (4.) in Jurjevo (23.), tako je vreme cel mesec majnik.

* **Gradec.** Z velikim trudom in z ogromnimi žrtvami so nam pripravili slovenski rodoljubi v Gradcu lasten dom (hiša v Prokopigasse 12). V hiši ima svoj sedež društvo sv. Marte. Slovenska dekleta, ki jih usoda žene v tujino, dobe ondri varno zavetišče pred velikomestnimi nevarnostmi in dober nasvet v vsaki potrebi. Hiša je sredi mesta in se s kolodvora hitro in lahko najde. — V hiši je tudi edina slovenska gostilna v Gradcu. Slovenci in Slovenke, ustavljajte se v naši gostilni, kjer dobite vedno prijetno slovensko družbo, zlasti ob sobotah in nedeljah. Zavedajmo se, da je dolžnost poštenega rodoljuba, podpirati domačo stvar.

Mariborski okraj.

* **Maribor.** Slovenso Vstajenje se je obhajalo v stolnici na Veliko soboto ob 16. uri zvečer. Najsvetejši so nesli mil. knezoškofo, v spremstvu duhovščine in bogoslovcev. Slovesnosti se je udeležil tudi poveljnik mariborskega vojaštva, veteranci, veteranska godba in na tisoče ljudstva. Najsvetejši je spremljala četa vojaške častne straže. Vreme je bilo izvanredno lepo.

* **Maribor.** Socialni demokratje v našem mestu nimajo posebne sreče pri svojih podjetjih. Ni dolgo tega, kar jim je neki Laval napravil neljube gospodarske poteze, sedaj jim je zopet razvažalec kruha, ki je vozil pecivo njihove pekarije, zbežal s svoto 190 K. — Agrarni komisar Sima-Gall, ki je bil imenovan za namesništvega tajnika, ostane v Mariboru. — Včeraj se je vršil na tukajšnjem sejmišču zopet konjski sejem, ki se bo vršil sedaj vsak mesec enkrat. — Na Veliki petek je umrla lastnica pekarije v Tegelhoffovi ulici, Marija Duma. — Dne 8. aprila pa je umrl Matija Vodusek, vpokojen nadzornik vojaških stavb, star 82 let.

* **Mariborska okolica.** Pred kratkim sem šel iz Kamnice proti Mariboru. Srečal sem neko gosposko družbo, ki je nemško žlobodrala. Ko pozdravim slovenski, kakor mi je velevala olika, se zadere nek po-bi-li nad menoj: „Weich aus, windische Schwein, sonst hau i dir ane oba.“ Tako predrzni postajajo naše narodni nasprotniki. Kljub temu pa še piše „Marburger-er“, da hujskajo Slovenci proti njim.

* **Tezen.** Združeni socialni demokratje in nemški liberalci so zmagali pri občinski volitvi, ki se je vršila dne 3. t. m. Pa kljub nenaravnemu zakonu teh dveh strank, namreč socialno-demokratske frajle proste ljubezni in svobode, ter plesnjivega starina-nemškutarja, je tej stranki slaba predla. Proti njej so se združili vsi pošteno misleči volilci. Pribiti moramo; Nemci ne bi mogli več sami zmagati proti nam, zato-rej so se zvezali z rdečkarji.

* **St. Ilj v Slov. gor.** Tukaj imamo vinorejskega inštruktorja g. Wressnerja, ki zna sicer lepo slovensko govoriti, a njegovo srce je vedno le bolj pri naših narodnih nasprotnikih. Pred kratkim se je vršilo razdeljevanje cepljenega trsja. Slučajno sem slišal, kako osorno je nastopal g. Wressner proti nam, slovenskim kmetom, nasprotno pa je delal velike poklo-nemski gospodi. To vendar ni prav! Alismo kmet-je manj vredni? Mnogi smo tudi člani kmetijske po-družnice. Čudimo se pa, da se naznanila podružnice ne naznanjajo v našem „Slovenskem Gospodarju“, ka-ne naznanjajo v našem „Slovenskem Gospodarju“, ka-tere-ga vsi tako radi čitamo in ga ima skoraj vsaka hiša naše župnije naročenega. Pravijo, da pošilja g. Wressner naznanila podružnice o shodih in drugih stvarih samo v nek mariborski nemški listič („Mar-burger Zeitung“), katerega pa bere samo parkrčmar-jev in zdravnik ter privandrani Švabi.

* **Partinje.** Tiskarski škrat je napravil v na-šem zadnjem dopisu neljubo pomoto. Spremenil je let-nico 1898 v 1908.

* **Sv. Lenart v Slov. gor.** Pri tukajšnjem sve-čarju in medicarju Karlu Aublu se je hotel v pretek-lem tednu obesiti njegov delovodja Schafflinger radi slabih rodinskih razmer. Že popolnoma v nezvesti

visečega so komaj zopet spravili k življenju. Ko so ga prinesli domov, jim je pa ušel in se hotel se v mlaki v „Kichenburgu“ vtopiti. Imenovani je dobil se pred kratkim podporo od Sildmarke ter je bil eden najbolj-sih članov tukajšnjega nemškega pevskega društva. Bil je tudi pristaš nemške šulferajnske šole! No, lepe sadove rodi nemško brezverstvo!

* **Sv. Lenart v Slov. gor.** Neumestna šala. Go-stilničar Karl Aubl je poslal dne 1. aprila Seneko-vitscha, kateri s svojim „Leichenbegräbnisanstaltom“ že dolgo težko pričakuje smrti kakega meščana, da bi imel zaslužek, v prvi april, češ, da je ravnokar umrl Schafflinger, kateri se je hotel pred par dnevi obesiti. In res, čez dobrih 10 minut že maršira Senekovitsch s trgu, svečniki in drugimi pogrebnimi pripravami po trgu. Še-le čez dolgo opazi, da je šel le 1. aprila na led in ves sprevod se je pomikal po trgu nazaj. Gotovo je to neumestna šala, in to tem bolj, ker si do-voli tako šalo celo en svečar, ki svoje sveče cerkvam in gg. župnikom tako vsiljivo ponuja v nakup. Rado-vedni smo, kaj bo storil v tej zadevi državni pravd-nik? Menda vendar ne bo pustil cele zadeve zaspati. Toda mi ga bodemo že še spomnili na to zadevo kje drugod, če ne bo hotel sam ničesar najti!

* **Iz Slov. goric.** V 9. številki „Slov. Gospo-darja“ se je pisalo nekaj radi spremembe poljskih cest v občinske ceste. Naj k temu še pripomnim: Zna-no je, da se vrši to na podlagi občinskega in okraj-nega zastopa. Pri sestavi zapisnika pa se nikoli ne sme izpustiti med drugimi podatki sledeče: Vsi po-sestniki dotičnih parcel si izgovorijo tik novo urejenie občinske ceste rodovitno zemljo kopati na cesto. Sme se kopati na cesto le toliko in tam, kakor to spozna komisija. Znan mi je slučaj, da se je izpremenila poli-ska cesta v občinsko cesto, a zgoraj omenjeno bese-dilo in se je za potrebo vzelo prsti tik ceste. Prišlo je do prepira in tožbe. Ko je bilo pravičanje končano, so dotične stranke plačale nad 1000 kron stroškov. To-rej je pri sestavljanju sejmih zapisnikov treba župa-nu premisleka, kajti če govori odbor kakor hoče, no-si odgovornost župan.

* **Bohova.** Pri občinskih volitvah, ki so se vrši-le na Veliko sredo, dne 3. aprila, je zmagala sloven-ska stranka samo v I. volilnem razredu. V III., kjer je bil odločilni boj, so prodrli s par glasovi večine štajercijanci. Dva naša sta ostala doma, nekaj se nam jih je izneverilo, nasprotniki pa so vsi prišli. V II. razredu so tudi zmagali nasprotniki. Nam pa kljub temu pogum ne upade. Veseli nas, da so najboljši po-sestniki na naši strani, pleve pa slobodno privoščimo ptujskemu „Štajercu“.

* **Ješenca** pri Framu. Občinska volitev je do-bro izpadla za katoliško slovensko stranko, dasiravno so se prijatelji „Štajerca“ silno trudili. Izvoljeni so večinoma sami vrli katoliško misleči možje. Za župa-na je bil že šestkrat izvoljen vrli naš somišljenik gosp. Janez Vauhnik. Bog ga živi! Po hudem boju lepa zmaga, to je veselje!

* **Ješenca** pri Framu. O ti lažnjivi „Štajerc“! Slišali smo, da ima „Štajerc“ več dopisov iz naše Ješence. Vsi so lažnjivi, niti eden ni bil pisan na Je-senci. Med drugimi je tudi dopis o hočem gosp. kap-lanu, da prihajajo k nam s svojimi Orli. Nikdo izmed Ješenčanov hočkega g. kaplana Baznika ne pozna, gospod gotovo ne vedo, kje in kaj je Ješenca. Dopis je iz peresa nekega učitelja, pa ne iz naše fare. Se-teh par štajercijancev je spoznalo, kako „Štajerc“ la-že. Le laži naprej, in izginil bo kmalu zadnji „Šta-jerc“ iz Ješence.

* **Selnica** ob Dravi. Odkar se je priženil v na-šo župnijo „Sokol“ Sagaj, opazujemo stremljenje, pri nas pripraviti tla za liberalizem. Dosedanji poskusi so se izjalovili, pač pa se po zaslugi Sagaja nekateri možje, kateri so se s težavo pridobili za slovensko stvar, nagibljejo zopet k nemškutarjem, ker vidijo raz-por v slovenskih vrstah, katerega je zanesel k nam Sagaj, in ker se s sramotjenjem slovenskih duhovni-kov tudi slovenski stvari škoduje. Imamo moze, kate-ri sedaj pridno pritiskajo kljuko pri slovenskih poso-jičnicah, posedajo prav pridno po gostilnah, uganjajo s Sagajem „protifarsko“ politiko in bodo v doglednem času — zopet narodni nasprotniki, ko jim vsled slabe-ga gospodarstva ne bode mogoče brez Sildmarkinih grošev izhajati. Kdor torej želi, da naša župnija v na-rodnem oziru napreduje, mora Sagajevo početje, zla-sti njegov nastop na zadnjem občnem zboru Posojilni-ce, odločno obsojati. Sagaj je kot predsednik občnega zbora začel radi tega, ker je izrazil nek član upanje, da se naj volijo v odbor posojilnice možje, ki niso do vratu zadolženi in ki ne dolgujejo domači Posojilnici velikih svot, prepri. Pri razgrajanju mu je prav prid-no pomagal načelnik Vollmaier. Mesto da bi ta „od-lična posojilničarja“ to mnenje odobraval, sta pa u-prizorila prizore, kakoršnih se še ni videlo na nobe-nem občnem zboru posojilnice. Sagaj se je menda pri Sokolih, Vollmaier pa pri naših narodnih nasprotni-kih, naučil take olike. Sagaj se je tudi zelo slabo ob-našal proti navzočemu zastopniku Zveze, imenoval je reditelje, ker je zastopnik Zveze grajal premestitev posojilnice v gostilno. Vse stranke morajo iti skozi navadno pivsko sobo v drugo sobo, kjer uračuje po-sojilnica ob pedeljah. Če bo Sagaj vprašal Stiblerja ali dr. Kukovca ali dr. Kalana ali dr. Jurtela in druge liberalne posojilničarje za svet, bo od vseh zvedel, da je edino pravilno načelo, da ne spadajo možje, ki so zelo zadolženi ne samo drugod, temveč tudi pri doma-čih posojilnicah, v odbor posojilnice, in da iz gospodar-skih ozirov, kakor tudi iz ozirov na ugled in uradno tajnost gostilna ni primeren prostor za uradovanje posojilnice. Najbolj se je proslavil Sagaj z dopisom v

„Narodnem Listu“. Kar ni neresničnega, je pa tako neumno, da se je čuditi, da uredništvo „Narodnega Lista“ take budalosti sprejema, s čemur le škoduje svojemu dobro znanemu dopisniku in njegovim poma-gačem. Navesti hočemo par cvetk duhovite „sokolske“ modrosti. Dopisnik se huduje nad zastopnikom Zveze, ker ni glasoval za odobritev poročila načelstva, in za-zaupnico gg. Vollmaierju in Glazerju, katere ni nik-do predlagal, a je g. Sagaj to pozabil omeniti, in ker ni glasoval za odobrenje računskega zaključka, dočim danes že vsak fantič ve, da imajo v družtvih, posojil-nicah itd., le člani pravico glasovati. Da Vollmaier in Sagaj pravil ne poznata, ju je moral poučiti predse-dnik nadzorstva, v „Narodnem Listu“ pa piše Sagaj, da se je iz „usmiljenja“ zaključil občni zbor. — Za danes naj bo dovolj; želimo, da opusti Sagaj svoje razdiralno delo ob meji, sicer bomo prisiljeni še mar-sikaj pojasniti. Lažnjivemu dopisu v „Narodnem Li-stu“ se naj zahvali, da bo sedaj širna javnost izve-dela, kako je „Sokol“ Sagaj začel narodno delo ob meji s pretepom na občnem zboru posojilnice, kako je njegova zasluga, da se ruši pri nas složno postopa-nje Slovencev in se tirajo ljudje v tabor narodnih na-sprotnikov.

* **Slovensko gledališče** v Mariboru (Narodni dom). Na belo nedeljo, dne 14. aprila se predstavlja „Hči mestnega sodnika“, žalo-igra v štirih dejanjih. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

* **Sv. Belfenk v Slov. gor.** Kat. slov. izobraževalno društvo bo imelo dne 14. aprila t. l. svoj redni občni zbor z navadnim sporedom v gostilni g. Horvata. Začetek ob 3 uri dopoldne. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

* **Sv. Belfenk v Slov. gor.** Kmečka hranilnica in posojilnica ima v nedeljo, dne 21. aprila svoj tretji redni občni zbor, pop. ob 8. uri pri g. Horvatu. Načelstvo uljudno vabi na občni zbor vse člane in vla-gatelje iz celga združnega okoliša.

* **Sv. Peter** nize Maribora. Vesela družba pri g. Frasu na Gori je zbrala na Velikonočni ponedeljek za „Slov. Stražo“, 1 K 10 v. Zivio.

Ptujski okraj.

* **Ptuj.** Ni čuda, če je v naši okolici žganjepit-je, ali pravzaprav zastrupljanje s špiritom, že sploš-no v navadi. Poglej v žganjarne: celo stariši, matere in očetje, ponujajo malim otrokom nesrečni šnops. „Boš postal bolj močan“, pravi oče sinu; „lepše lasi boš dobila, če boš fest pila šnops“, pravi mati hčer-ki. Ubogo ljudstvo, kam ploveš? „Štajerc“ se veseli propada našega naroda, veselijo se nasprotniki, ker s šnopsom nas bodo najprej uničili. Peszavili, čemu vliješ po sili to smrdljivo brozgo v gobec, le ti človek si tako nespameten, da z veseljem srkaš strup va-se. Rodoljubi, širite zmernostno gibanje v naših krajih!

* **Cirkovce.** Restavracija pri kolodvoru je otvor-jena. Gostilničar je mož naše stranke in ga toplo pri-poročamo. Sicer ga pa najboljši priporoča dobro vi-no, ki si ga je nabavil.

* **Sv. Barbara** v Halozah. Dne 8. t. m. smo po-kopali vrlega posestnika in obče priljubljenega moža, veselega pevca, Vincenca Ropič. Bil je star komaj 51 let, Dragi Vinko, počivaj sladko, vstajenje obhajaš nad zvezdami!

* **Polenšak.** Zadnji „Štajerc“ prinaša dva dopi-sa iz naše fare. Eden je nesramnejši od drugega. Do-pisnik se spodtika nad pridigo našega, od vseh pošte-nih faranov priljubljenega g. župnika z dne 15. mar-ca. Dopisnik, ki mu pridiga ni bila ljuba, se krega nad g. župnikom in zavija pobožno svoje oči ter daje štajercijanske nauke našemu dušnemu pastirju. Pošte-ni farani, ki smo bili pri isti pridigi navzoči, smo slišali vsako besedo, a smo tudi prepričani, da so imeli g. župnik popolnoma prav, da so v primerni besedi obsodili početje tukajšnjih štajercijancev. Če pa do-pisniku pridiga ni bila po volji, se je najbrž čutil sam prizadete-ga in skuša v svojem dopisu olupšati življe-nje štajercijanskih bratcev. Svetujemo mu, naj raje pri svojih vernih drugih vpliva na to, da g. župnik radi pohujšljivega življenja štajercijancev v bodoče ne bodo imeli prilike, kot naš dušni pastir z ostrimi beseda-mi s svetega mesta obsojati žalostne pojave štajercijan-stva v naši fari. Cela župnija obsoja pohujšanje, ki se je zaneslo po hujskariji in po slabih časnikihi v našo faro. Z žalostjo in obsojanjem moramo pribiti, kako žalost-ne posledke prinašajo štajercijanci in slabi listi v na-šo faro. Kaki so ti nasledki in kake sadove prinaša-gonja nasprotnikov, se je videlo na velikonočni pone-deljek na našem župnišču. Škoda za našo faro, ki je bila vedno na dobrem in poštenem glasu, da bi ji gr-da štajercijanska golazen vzela dobro ime. — Farani.

* **Iz Vičane** pri Veliki Nedelji. Posestnik And-rej Rajli v Vičanih je na Veliko noč čepel pred mož-narjem, katerega je z žveplenko prižgal, pri čemur mu je strel iz možnarja zdobil levo koleno. Ponesre-čenca smo odpeljali v ormoško bolnišnico in tam je našel že dva tozadevna tovariša. Nesreča ne miruje.

* **Sv. Tomaž** pri Ormožu. Tukaj se je obhajal sv. misijon ob ogromni udeležbi vernega ljudstva. Dne 22. marca je umrla članica Marijine družbe, A-lojzija Čirč iz Koračice. Svetila ji večna luč!

* **Sv. Mladav** pri Ormožu. Dne 2. aprila je tu-kaj po dolgoletni mučni bolezni jetiki umrla obče spo-štovana posestnica v Zasavcih, občina Vitan, Marija Snajdar, rojena Filipič. Škoda tako dobre žene, ki je bila vzorna krščanska slovenska mati, pod katero go-stoljubno streho je našel vsakdo prijazno lice in po-strežljivo roko. Zapustila je moža s šestimi nedorasli-mi otroci, dedeka in na postelji ležečo babico. Pogreb je bil veličasten. Vodila sta ga domača oč. gg. duhov-nika. Domače Veteransko društvo ji je lepo izkazalo zadnjo čast. Pod vodstvom domačega organista so za-peli peveci pri odprtem grobu Krasno žalostinko. V i-menu žalujočega moža se je vsem skupaj zahvalil F. Masten iz Ilovca. Blaga slovenska mati počivaj v mi-ru!

p Zetale pri Rogatcu. O shodu liberalne stranke, ki sta ga priredila dne 24. marca urednika Spindler in Lesničar pri Berlisgu, trobi „Narodni List“ take neresnice, da jih je treba pribiti. Prva je, da bi bilo na shodu nad 150 ljudi. Kdor spravi v tisto navadno kmečko gostilniško sobo toliko ljudi, dobi groš. Soba je par metrov dolga in toliko široka; v njej so štiri mize, klopi, omara za lež, omara za kozarce in dolga miza za kozarce. Ubogi poročevalec je gotovo dvojno videl. Druga je, da so zborovalci odobraval govornikova izvajanja in da so z glasnim odobravanjem obsodili Krekov govor v Celju. Celo zborovanje je bilo tiho kakor v cerkvi pri pridigi. Nihče ni niti enkrat zaploskal, ne enkrat z živio ali dobro ali s kakim drugim klicem govorov odobral. Pač pa si je moral pustiti urednik Spindler vreči od kmeta Janeza Vogrinca v obraz dvakrat besede: „To je laž!“ Tretja laž je, da so zborovalci na tem liberalnem shodu sprejeli štiri, v „Narodnem Listu“ in „Slov. Narodu“ omenjene resolucije ali sklepe. Od otvoritve shoda do sklepa nihče nihče ni predlagal kakih resolucij in se tudi niso mogle sprejeti. Če se torej liberalci bahajo, da je bila na shodu obsojena obstrukcija poslancev Slovenske kmečke zveze, govore neresnico. Iz tega lahko vsakdo, tudi liberalci, če že ni popolnoma zaslepljen, sprevidi, kaj so vredna poročila „Narodnega Lista“. Saj so bili tukaj uredniki sami navzoči, pa njihov list še vendar-le poroča neresnice. Torej proč z liberalno stranko in liberalnimi listi iz poštenih krščanskih hiš!

p Sv. Barbara v Halozah. K. s. izobraževalno društvo priredi tretjo nedeljo po Veliki noči to je 28. aprila na novem odru v novih prostorih g. Reicherja tri gledališke predstave s petjem, deklamacijo in slavnostnim govorom g. dr. posl. Mihaela Brenčič. Natančneji spored še priobčimo. Opozarjamo vse prijatelje zabave od blizu in daleč, da ta dan, 28. aprila prihitijo k nam, ne bo jim žal. Odbor.

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. Dvojni dogodeki na verževskem shodu vzbujajo v našem trgu pozornost. 1. Dr. Kukovec je dal skleniti ukor dr. Kreku, ker je baje v Celju o liberalcih nespodobno govoril. Dr. Kukovec daje ukore za nespodobno vedenje, to je zares več kot smešno. Kako pa se vedejo liberalni voditelji pod kozolci, o tem ni bilo govora in ukora! 2. Nadučitelj Cvetko, katerega je v duhovniški družbi sam med, je glasoval za zaupanje dr. Kukovec, za ukor dr. Kreku in za nemškutarsko politiko v deželnem zboru. Le g. župan in g. Koroša sta edina pokazala, da mislita trezno in pametno.

1 Cven. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo brali, da je izbruhnil ogenj pri posestniku Roškarju, kar pa ni res. Ogenj je izbruhnil ob 10. uri dne 31. marca zvečer pri posestniku Antonu Trojnarju ter se je v par minutah razširil na Kukolova in Andrej Roškarjeva gospodarska poslopja. Trojnar je najhuje prizadet, ker mu je razun gospodarskega poslopja tudi hiša pogorela. Roškarju in Kukolu so hiše ostale. Škoda je cenjena na 20.000 kron, zavarovani pa so bili le za 10.000 K. Ogenj je zanečela hudobna roka, ki jo orožniki pridno zasledujejo. Da se ogenj še ni dalje razširil, se je posebno zahvaliti vrlim in vstrajnim gasilcem iz cele okolice, kateri so hrabro branili in rešili tudi štiri ljudi iz smrtne nevarnosti.

1 Veržej. Menda pač ni treba povdarjati, da nastopajo liberalci povsod na svojih shodih, na katerih lovijo nerazsodne ljudi na svoje limanice, s političnimi neresnicami in sladkimi obljubami, kakor je bilo tudi na dr. Kukovčevem shodu. Vam, zavedni kmetje, je že znano, da vam spletajo liberalci bič, s katerim bi vas radi neusmiljeno tepli, češ, nič nam ne zamerite, ker znamo tako lepo in sladko govoriti. Slišali ste sami, kaj vam je Alojzij dr. Kukovec govoril. Hvalil je samega sebe ter grdo sramotil našo Kmečko zvezo in naše poslance. Ako bi g. dr. Alojzij kaj skrbel za svoj volilni okraj, bi bili vi lansko leto pokazali, kaj vam je pomagal. Prišel je k nam v družbi ljutomerskih in drugih maloštevilnih muropoljskih liberalcev in si je še naročil nekega liberalca iz Bučevčevce, kateri je že pred 10. leti odstopil od krščanske vere in postal protestant. Govoril je čez duhovščino, katoliške časnike, kakor n. pr. „Slovenskega Gospodarja“, „Stražo“ itd., ter naravnost povedal, da ni storil ničesar za nas volilce v deželnem zboru in da je že tri leta zastoj sedel tam. No, g. dr. Kukovec, ali si nam torej kaj pomagal? Prišel si k nam zabavljat čez naše poslance in govoriti, da so oni krivi, da ničesar ne dosežeš v deželnem zboru. Nadalje je govoril o okrajnih cestah, železnicah in reguliranju Drave, da so baje naši poslanci krivi, da se je delo ustavilo. Tudi še druge reči je pripovedoval, n. pr. o graški bolnišnici itd.; vse je zvrzel na naše poslance, kakor da bi bili oni krivi tega nereda v deželnem gospodarstvu. Nadalje je prišel do učiteljskih plač in nam je pravil, kako bi se naj učiteljem povišale plače. Takih političnih neumnosti pa še nisimo nikoli slišali. Dr. Alojzij, v Veržeju si pa slabo napravil, te gotovo ne bo nikoli več v Veržeju. Presneta dretna, to se mi je najbolj dopadlo, kadar je sršen zabrnel. Predstavil se je kot liberalci in je skočil v „Narodno stranko“. Nadalje se je predstavil nadučitelj g. Fr. Cvetko iz Vučje vesi in je neusmiljeno udrihal po katoliških časnikih, seveda najbolj po „Slovenskem Gospodarju“, in zahteval od deželnega posl. dr. Kukovec višjih plač za učitelje. Rekel je, da raje viničari, kakor pa da bi še nadalje učiteljeval. Zalostno za takega učitelja, in pa še posebno za deželnega poslanca, ki ne ve ljudem kaj boljšega povedati, kakor pa smo slišali na tem žalostnem shodu. To

je delo narodne liberalne stranke. Zato proč z liberalci! Naši poslanci, izvoljeni na programu Kmečke zveze, so možje, kateri v resnici hočejo našemu kmečkemu ljudstvu pomagati in ne delajo zlatih obljub, kakor je to navada liberalnih privržencev.

1 Branno društvo za Ljutomer in okolico priredi v nedeljo, dne 21. aprila igro „Krivoprisežnik“. Udje in prijatelji pošteni in prijetne zabave ste vsi iskreno vabljeni. Čisti dobiček je namenjen v prid bralnemu društvu.

1 Mladinska zveza kmet bralnega društva v Gornji Radgoni bo imela na belo nedeljo, dne 14. aprila popoldne po večernih v bralni sobi svoj mesečni poučni shod. Ker so na vsopredru same zanimive stvari, zato se vabijo mladeniči, da se shoda v obilnem številu udeležijo.

Slovenjgraški okraj.

s Slov. Gradec. Po naših gorah je zapadel v noči od torke na sredo debel sneg. Bojimo se mraza, ki bi napravil sedaj gotovo veliko škodo ne samo na sadnem drevju, ampak tudi na polju. — „Stajere“ in „Narodni List“ sta v našem okraju skoraj popolnoma zmznila, naš „Slov. Gospodar“ pa se letos krasno širi. Kmečka zveza pridobiva vedno več pristašev.

s Marenberg. Naša Mladinska zveza je izgubila že meseca februarja svojega predsednika Jakoba Frasa, doma od St. Ruperta v Slov. gor. Bil je mož na svojem mestu. Bil je namreč navdušen agitator, dober govornik, izboren igravec na gledališkem odru, in radi tega je bil tudi marenberškim Nemcem in protestantom trn v peti ter so ga ti zato obkladali z ne ravno lepimi priimki. Pa nevarna bolezen ga je prisilila, da se je moral vrniti domov. Želimo, da bi kmalu okreval, se vrnil na svoje mesto in tako nadalje deloval za slovensko domovino.

s Šmartno ob Paki. Sklicujoč se na paragraf 19 tiskovnega zakona, zahtevam radi dopisa Šmartno ob Paki sledeči popravek: 1. Ni res, da bi bil jaz liberalna zvezda, ker se k liberalcem nikdar nisem prišteval. 2. Ni res, da bi se bila vložila od mene tožba proti J. P. zaradi izjave. Jaz sem zoper prispevek, in sicer iz razlogov, ker nam požarna bramba v hribih ne koristi. Prvič, ker nimamo potrebne vode za gašenje, drugič, ker na samem stoječe hiše, ako se vnamejo, itak zgorejo, ako pa reši požarna bramba par ugašenih tramov, se pa potem od zavarovalnice previsočno cenijo, tako, da ima pogorelec navsezadnje škodo. Ampak tožba se je vložila, ker je občinski odbornik Vinko Ajdič izjavil pri občnem zboru požarne brambe v navzočnosti več priči, da je rekel J. P. pri občinski seji, da ni požarna bramba za nobeno korist in da je požarna bramba Gabršeku le škodo napravila. Ako ni Vinko Ajdič to govoril na občnem zboru požarne brambe, lahko proti meni sodnijsko postopa. 3. Ni res, da bi se morale občinske doklade zvišati za 6% radi požarne brambe. Res pa je, da kar obstoji ta občinski odbor, ni sprejela požarna bramba od občine niti vinarija podpore. Proračun pa je predložila požarna bramba na zahtevo občine. — Šmartno ob Paki, dne 31. sušca 1912. — Jožef Zagradnik, načelnik požarne brambe.

s Marenberg. C. g. Anton Kolar, župnik v Št. Ilju pri Velenju, je daroval za zastavo mladeniške Marijine družbe 20 K. Iskreno zahvaljujemo.

s Št. Ilj pod Turjakom. Našemu bralnemu društvu je g. Anton Krebenšek, čevljar v Gornjih Dovžah, daroval 8 prav lepih in podučnih knjig. Hvala!

s Št. Ilj pri Velenju. Zahvala. Gospod Ivan Ogrin, veleposestnik v Št. Ilju, je podaril kot velikonočno darilo vsakemu otroku tukajšnje šole razne šolske potrebščine. Podpisano šolsko vodstvo izreka blagumu dobrotniku za ta dar v svojem, kakor tudi v imenu otrok, iskreno zahvalo! Šolsko vodstvo v Št. Ilju pri Velenju, Jankovič, šol. vodja.

Konjiški okraj.

k Konjice. Bralno društvo je uprizorilo na velikonočni ponedeljek lepo igro „Mala pevka“. Igra je izborna uspela. Posebno petje med igro je bilo res lepo. Krasno je bilo slišati peti Zaliko Mele, Ivanko pa Matildo, Alojzija Šelih, pa Benka Franca, Strmšek in seveda Jošta, Lud. Potočnik. Hvala vam, igralci in igralke za trud, pa tudi slavnemu občinstvu za tako sijajen obisk, posebno sosedom Žičanom in Zrečanom za tolištevilno udeležbo.

k Žiše. Tukajnje bralno društvo ponovi na splošno željo gledališki predstavi, ki ju je uprizorilo na pustno nedeljo — na belo nedeljo po večernih proti isti vstopnini. Kdor zadnjič ni imel prilike, naj pride sedaj.

Celjski okraj.

c Celje. Novoizvoljeni župan celjske okolice, g. Sušnik, je izvolitev odklonil. Sedaj ima baje dr. Božič zopet veliko upanje, da zasede županski stolec; sliši se celo, da hoče snubiti Nemce za svojo izvolitev. Kmečki volilci pa pravimo: dr. Božiča nikdar! Dr. Božič se je že pri volitvi občinskega starešinstva udinjal Nemcem s tem, da je s svojo stranko pripomogel, da sedita dva Nemca v občinskem starešinstvu in se stranka ni držala sklenjenega dogovora. Liberalci bi radi imeli v naši občini prvo besedo, dasi-ravno jih je v odboru po njih lastnem zatrdilu samo sedem. Liberalce, posebno njih vođjo, strašno boli, da dr. Božič ni postal župan. Zategadelj napadajo v svojih liberalnih cupjah dr. Benkoviča, ker mislijo, da je edino on kriv dr. Božičeve blamaže. Liberalcem ni za narodno čast, oni poznajo le svojo strankarsko strast, ljubša sta jim Neme in nemškutar, ljubše narodne izdajce, ker so sami že davno zapisani med četo — izdajalce slovenskega imena.

c Celje. 65letni hlapec laške pivovarne, Martin Klajnšek, je dne 6. t. m. peljal voz piva iz Laškega v Celje. Ko je pripeljal proti njemu drug voz, je skočil Klajnšek z voza, a je prišel vsled nepredvidnosti

pod kolesa. Poškodovan se je tako močno, da je dne 8. aprila v bolnišnici umrl. — Pri Sv. Rupertu se je pri streljanju nevarno ponesrečil 20letni kočarjev sin Jožef Resec. Odmašiti je hotel nek možnar, v katerem se smodnik ni hotel vneti, ko pa je prijel možnar v roke, se je smodnik nenadoma vpel. Težko ranjenega so prepeljali fanta v celjsko bolnišnico.

c Nova Cerkev. Soteska graščina je v tem letu že drugič prodana. Sedanji lastnik je neki bančni ravnatelj, ki je baje pripravljen, se še bolj zavzeti za izboljšanje gospodarstva, kakor so se dosedanji gospodje, kar bi bilo neobhodno potrebno.

c Nova Cerkev. V četrtek, dne 28. marca, se je dovršila kazenska obravnava zoper Stefana Stimulaka, mladeniča na Veliki ravni, ki je meseca februarja tovariša Karla Lampreta nevarno z nožem poškodoval. Na celjski sodnji so mu prisodili 6 mesecev zapora, poleg tega ima pa še plačati nad 40 kron odškodnine. Seveda liberalni odvetnik tudi ni bil zadovoljen s 30. kronicami. Obsojeni naj se le lepo zahvali „Stajereu“ in pa „Narodnemu Listu“, ki ju zvesto prebira. Stimulakova hiša je namreč naročena na oba imenovana lista. Slava takim ljudem, ki mislijo, da s tem napredujejo, če prebirajo take liste! — Dne 29. marca pa je obsodila sodnja mladeniča Martina Skutnika iz Velike ravne na tritedensko ječo s tridnevnim poostrenim postom, ker je dne 17. marca na okrajni cesti Alojzija Hrena iz Soteske dolžil nesramnega čina. Sodnja se je kar zavzela, kako more priti človek tako daleč, da govori take besede, in sicer brez vsakega povičja.

Sv. Peter. Umrl je dne 3. aprila v Podlogu pri St. Petru v Savinjski dolini, častiti gospod Peter Berdev, bogoslovec IV. letnika mariborskega bogoslovja. Rojen je bil dne 26. junija 1888 v St. Petru v Savinjski dolini. Umrila ga je morilka mladine — jetika. Pogreb se je vršil dne 5. aprila v St. Petru. N. v m. p.!

Ljubno. Evo vam govor nekaterih kmetov od Sv. Frančiška. Pogovarjali so se o nekem Jožu iz Rečice, kako hoče on vse tam komandirati, posebno sedaj, ko imajo vrli Ksaverijanci ustanovljeno novo društvo, sedaj je ves iz sebe. Tako daleč je že prišel, da že baje celo otrokom pripoveduje, da so časopisi, katere ima naročeno tamonje društvo, škodljivi. Seveda, ko bi imeli ti presneti Ksaverijanci še tudi v društvu „Narodni List“, potem bi že bilo za tebe. Toda tega veselja ne boš doživel.

c Braslovče. Veliko se piše o razširjanju katoliškega tiska, a vse premalo se stori. Svetopisemski izrek pravi: „Ako si našel dobrega prijatelja, si našel zaklad.“ Ravno to velja o v katoliškem duhu pisani knjigi ali časopisu, posebno dandanes, ker je toliko sv. veri nasprotnih listov. Pred 50. leti je pisec teln vrstic samo poznal slovenske liste „Novice“ in „Danico“, potem „Slovenca“ in „Naprej!“ Bili so vsi pisani v katoliško-narodnem duhu. Zadnja dva mi je neki rodoljub iz sosednje župnije posojeval, ker tedaj so bili med kmeti naročniki časopisov bele vrane. Tedanji „Slovenec“ je izhajal v Celovcu trikrat na teden. Štiri leta pozneje je začel v Mariboru izhajati vsakih 14 dni v mali obliki „Slovenski Gospodar“. Urednik mu je bil rajni dr. Matija Prelog, zdravnik v Mariboru. Tedaj smo bili v naši veliki občini samo trije naročniki, danes nas je pa okoli 100. Nekaj let pozneje je začel izhajati v Mariboru „Slovenski Narod“; bil je tudi pisan v dobrem duhu. Ko pa se je preselil v Ljubljano, pa je začel kazati liberalne rožičke, sedaj je pa popolnoma brezveren. Tudi na rajno „Domovino“ sem bil naročen, ko sem pa opazil, da je začela uhajati s pravega tira, sem jo kaka štiri leta pred njegovo smrtjo opustil. Pri nas so naročeni vsi boljši ljudje na katoliške časopise. Poznam fanta rokodelca, ki je naročen na šest katoliških listov, samo zato, kakor sam pravi, da podpira katoliški tisek. Posnemanja vredno!

Braslovče. Bogoskrunstvo. Na velikonočni ponedeljek med rano službo božjo je nekdo strgal iz križa razpelo, mu polomil roke in noge ter ga vrgel v pesek ob cesti, ki pelje iz Braslovč v Parizlje. Sumi se nekega tujca, ki so ga nekateri videli toč mimo iti.

c Vransko. Kakor znano, je tudi na Vranskem Mladinska in Dekliška zveza, katera bode prav zelo v oči liberalce. Prav pridno delajo in obračajo svoje jezičke ter mečejo psovke na našo mladino. Prav pridno pomagajo pri tem „kovač“, ki menda nima preveč dela. Prijatelj, skrbni vendar raje za svoje, saj jih imaš veliko, druge ljudi pa pusti pri miru. Kakor si napovedal, ne bo preteklo nobenih pet let, da bo prišla k nam republika iz Francoskega in bo odnesla našima vlč. gg. župnikoma in vlč. g. kaplanu „vso mast“, kolikor je imajo sedaj. Glej, glej, da ne pride nad te in ti ne odnese vsega, kar imaš. Ojoj, ako se pa to zgodi, ste pa liberalci fuč.

c Iz šmarskega okraja. Ko sem dne 18. marca t. l. prišel k Sv. Petru na Medvedovem selu, sem imel čast spoznati nekega fanta, ki je zelo imenitno pokazal namen in program liberalne stranke. Pojasnjeval je mojemu znanec, da se bodo morali bogoslovci od zdaj naprej dalje učiti kakor dosedaj. Ko se je izrazil drugi: „Ja, potem bo pa še manj duhovnikov, kakor jih je sedaj“, je rekel ta dečko, „to je tako prav.“ Ko je bleknil še več enakih o duhovnikih, je še rekel: „Saj je te golazni že tako preveč“, namreč duhovnikov. Potem je še pojasnjeval, da ne bo mogel biti noben duhovnik pred 28. letom. Pač pa bodo baje bogoslovci že poprej razdeljeni po farah, da bodo pomagali sedanjim duhovnikom agitirati. Razvidno je iz tega, kako grde namene imajo ti petelinčki, ki nameravajo biti na čelu liberalne stranke. Pač dobro,

da nimajo nobene veljave na Spodnjem Štajerskem. Meni se je dotični gospod res smilil, da je prišel tako daleč s svojo vero. Za danes dovolj, ob priliki še več.

c Smarje pri Jelšah. Na železniško progo so neznan zlikovci med postajo Mestinje in Rogatec položili debelo in težko kamenje ter tudi tračnice poškodovali. Ako se ne bi bilo vse to pravočasno opazilo, bi se bila znala zgoditi večja nesreča. Zadeva se preiskuje.

c Sv. Ema. Občni zbor našega Izobraževalnega društva se je zelo lepo obnesel. Govoril je č. g. Fr. Sinko iz Smarja. Njegov govor smo poslušali z napeto pozornostjo in smo mu hvaležni za lepe besede. Iz poročila o delovanju društva je posneti, da se tukaj ob Sotli izvrstno gibljemo.

c St. Peter v Sav. dol. Na belo nedeljo, dne 14. aprila uprizarjo naši fantje in dekleta v dvorani Društvenega doma zanimivo igranje „Mati svetega veselja“. Ker je povsod toliko zanimanja za to predstavo, zato pričakujemo, da se tudi pri nas gotovo vsak udeleži. Začetek ob pol 3. uri popoldne.

c Dobrna Zahvala. Ob moji veliki nesreči, ko mi je pogorelo gospodarsko poslopje z mnogimi poljedelskimi stroji, so mi blagi sosede in župljani prišli takoj na pomoč, da so neumorno gnsili, pa tudi drugače pomagali. Hvala Vam vsem, Bog Vam vse povrne. Pred vsem pa se moram pristočno zahvaliti „Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani“ in njenemu zastopniku za Dobrno, g. Antonu Reharju v Lokvinu. Zavarovalnica mi je takoj brez vsakega odbitka izplačala celo zavarovalnino v znesku 3600 K. Dolžan sem se temu zavodu lepo zahvaliti in tudi vsem ta zavod najtopleje priporočam. Fr. Jevnišek.

c Kat. sl. v. politično društvo za šmarnski okraj priredi na belo nedeljo, ob 3. uri popoldne v pro tih Habjanovih velik političen shod in ob enem letni občni zbor, na katerem bosta poročala naša poslanca dr. Jankovič in Vrečko. Somišljeni ki iz celega okraja, na svidenje ta dan v Smarju, da se iz nava navdušimo za bodoče delo in se pripravimo za nove zmage.

c Gornji Grad. Kat. izobraževalno bralno društvo priredi 21. aprila gledališko predstavo z dvema igrama. Sosedi in domačini, že sedaj vas opozarjamo na to.

c Smarjno v Rožni dolini. Tukajšnji grajski gospod F. L. Fery je daroval 20 K za revne šolarje; v isti namen je tudi naklonila slavo posojilnica v Galiciji 10 K. Podpisani izreka gospodu Feryju klav, kakor tudi slav. Posojilnici v imenu darovancev iskreno zahvalo. Iv. Kvac.

Brežiški okraj.

b Rajhenburg ob Savi. Na velikonočni ponedeljek je bilo v dvorani našega Izobraževalnega društva zopet enkrat prav veselo. Igrali „Čevljar“ in „Prisiljen stan je zaničevan“, sta vzbudili že toliko neprijetnega smeha, da ni bilo nikomur žal, da si je ogledal ta dan našo prireditev. Četudi sta trajali igri nad poldrugeto uro, se vendar ni nikomur zaželelo po kakšni drugi zabavi. So se pa razni prizori v „Čevljarju“ res tudi igrali naravnost izborni. Da bi se kdo tako zamislil v vlogo čevljarja Blaža, kakor je to storil g. Moškon, tega ni pričakovati niti od mestnih gledaliških igralcev. G. Moškonu gre na vsak način vsa čast in pohvala za njegov izvrsten nastop. Pa tudi druge vloge so se igrane hvalevredno, dovršeno. Rajhenburški Orel je vsekakor pokazal ta dan da zamore nekaj. Kdor pozna današnje razmere med našo mladino, ta tudi ve, kako primerna je za naše čase igra: „Prisiljen stan je zaničevan“. Čemu se bodemo torej čudili, ako se je komu malce pobesil nosiček, ko je videl, kako nenaravna, nespametna in obenem pogubonosa je težnja naše mladine po mestni olini in mestnem življenju. Res je, le doma ostane vse zdravo, pristno veselo in — srečno. Da pa ima ta igra tudi svoj učinek, jo je treba igrati tako, kakor so jo velikonočni ponedeljek igrane naše igralke. Niti enega prizora se ne more pokarati. Resen, baronični popolnoma odgovarjajo nastop Stembergerjeve (gđe. Vovčakove), ljubko obnašanje nene hčere Eleonore (gđe. Anica Pohletova), samozavestnost grofice Vojevske (gđe. Škerbec), to je moralo ugajati vsakomur. Da bo de gđe. Antonija Rezec s svojim globokim glasom staro Ješprenovko pri kolovratu dobro pogodila, je bilo že vnaprej pričakovati. Da bo de gđe. Lojzika Pohletova vlogo bogate, napredne kmetice Ješprenovke tako izborno rešila, tega se pa nismo nađejali. Kdor zna, pa zna. In kaj naj rečemo o Mici, oziroma o Mimi, o tem dekliču novodobnih manir in naprednih razvad? Gđe. Marija Sajevce je bila pač kakor nalašč za to vlogo. Nedosegljiva je v takih nastopih. Gotovo bi pa igra ne bila na pravila na gledalce takega utisa, kakor ga je, ako bi vloga Katre ne bila v najboljših rokah. Nastop gđe. Marije Rezec, ki je predstavljala to priprosto, res pristno kmečko dekle, je moral v resnici najbolj vplivati zlasti na ona dekleta, ki se nekako sramujejo svojega kmečkega stanu. Prav dober je bil tudi nastop vaških deklet (gđe. Milka Zemljakova, Albina Novakova, Roza Kravljnova in Angela Sajevčeva). Vsem igralkam in igralcem, kakor tudi vsem p. n. gostom, ki so si blagovolili ogledati to našo prireditev, se izreka tem potom v imenu Izobraževalnega društva najtoplejša zahvala.

b St. Peter pod Sv. gorami. Naši gg. poslanci so nam izposlovali podporo po suši v znatnem znesku 2340 K. Razdelilni imenik je vzbudil nekaterim obdarovancem toliko veselja, da so se podali v gostilne in si privoščili tam prav prijeten večer. Večina ne obdarovanih pa je bila srđita in zahtevala opravičeno. Največja toča jeze, psovki in krepkih kletvic pa se je vsula na tukajšnjega tajnika, katerega so dolžili, da je on razdelilni imenik sam sestavil ter v njega vpisal, kogar je sam hotel. In tako govorico so širili močje, ki trdijo, da je njih mnenje in modrost od katerih bi pričakoval človek več razsodnosti. Vsak pameten človek pa ve, da tajnik ni mogel samovoljno sestavljati razdelilnega imenika, kar pač tudi glavarstvo in naši poslanci lahko pojasnita. Prosimo za javno pojasnilo, ali je mogoče, da bi podporo, došlo od države, zamogel sam tajnik razdeliti, kakor trdijo nekateri.

b Brežice. Kmečki tabor v Brežicah na dvorišču gostilne gosp. Zorko pri kolodvoru se vrši v nedeljo, dne 28. aprila popoldne po dohodu vlakov ob 8. uri. Poročala bodeta poslanca Pišek in dr. Benkovič in drugi. Somišljeniki vsi na shod.

Svetovni shod v proslavo Sv. Rešnjega telesa na Dunaju

Škotijski odbor za priprave na bližnji svetovni evharistični kongres na Dunaju in za slavljenje evharističnega leta 1912 v lavantinski škofiji, ki obstoji iz duhovniškega, ženskega in moškega pododbora, je imel na velikonočni torek, dne 9. aprila t. l., ob 11. uri predpoldne v veliki, okusno ozaljšani dvorani kn. šk. palače v Mariboru važno zborovanje, katerega so se milostno udeležili tudi prevzvišeni Nadpastir. Navzoči so bili gg. dekan in drugi udje trojnega pododbora, v vsem do 50 udeležencev.

Pred vsem so prevzvišeni Nadpastir kot hišni gospodar z navduševalnimi besedami pozdravili zbor ter čestitali odbornikom, bodisi duhovnikom, ali gospe, ali gospodom, da jim je dano, sodelovati pri poveljevanju evharističnega Boga-Kralja; nadalje so jim želeli, da bi jih Bog ohranjeval in jim poplačal njihov požrtvovalni trud, so jim obljubili svojo podporo in pomoč ter jih prosili, naj zastavijo vse svoje moči, da bo lavantinska škofija častno zastopala pri tem svetovnem shodu in da bo evharistično leto za njo blagoslova polno. Nato je predsednik škofijskega odbora, kanonik Majcen, z izbranimi besedami prevzvišenemu Nadpastirju izrekel spoštljivo zahvalo za njih prizadevanje, da je prišlo do evharističnega shoda v naši domovini Avstriji; za vse, kar so storili v škofiji za čiščenje presv. rešnjega Telesa, za tozadevne pastirske liste, zlasti za pravkar izišlo knjigo „Poziv in povabilo k primernemu praznovanju evharističnega leta 1912“, in za dovoljenje, da se pričujoče zborovanje vrši v knezoškofijski palači.

Na predlog g. kan. Mateka so bili soglasno izvoljeni za tajnike škofijskih pododborov gg. dr. Ant. Medved, dr. Fr. Lukman in dr. Mat. Slavič, za blagajnike pa dr. I. Somrek, gđe. Ter. Pöschl in g. J. Dufek. Ti tvorijo s predsednikom kan. Majcenom, z načelnikom moškega pododbora kan. Matekom, s konzulentom ženskega pododbora kan. Moravcem in s prof. Vrežetom ožji škofijski svet, čegar naloga bo, oskrbeti vse potrebne dopise in druge zadeve. Za zapisničarja pričujočega zborovanja je bil izvoljen prof. dr. Medved. Ko je predsednik prebral zanimivi in obsežni spored evharističnega shoda, v kolikor je že sedaj določen, je kan. in stolni župnik Fr. Moravec začetel nalogo dušnih pastirjev, zlasti dekanov, ter dal pojasnila, kako bo treba z ozirom na evharistični shod ljudstvo poučiti, prirejati posebne pobožnosti in slovesnosti, nabirati mile darove, pridobivati udeležence, priskrbeti vstopnice in izpolniti napovedne pole udeležencev itd. — Kan. Matek pa je podal navodila, kako naj drugi udje pododborov pospešujejo priprave za nenavadno evharistično slavnost. Dobro premišljena izvajanja obeh poročevalcev so vzbudila splošno pozornost in zanimanje. Končno se je sklenilo, pospeševati razprodajo razglednic v prid evharističnemu shodu in še dopolniti škofijski odbor po novih udih, na kar je bila med navzoče razdeljena zgoraj omenjena knjiga prevzvišenega Nadpastirja, katero bodo kmalu prejeli tudi dušni pastirji, da jo razdele med vernike. Po izpodbudnih besedah, naj bi se zgodilo vse kar mogoče, da bo bližnji evharistični shod prav veličastna izpovedba svete katoliške vere, vere v pričujočnost Jezusa Kristusa v najsvetejšem Zakramentu, in naj bi se ga verniki v prav obilnem številu udeležili, ker enake slovesnosti v Avstriji skoraj gotovo noben od nas ne bo več dočakal, so prevzvišeni Vlado pričujočim podelili višepastirski blagoslov. — Po dosedanjih pripravah je upati, da bo dunajski evharistični shod po lepoti in veličastnosti presegal vse prejšnje. Naj se ga udeleži, kdor le more; vsa pojasnila bodo dali vernikom v bližnjem času gg. dušni pastirji. Gotovo se bo sleherni udeleženec do konca svojega življenja z veseljem spominjal tega izredno velikega zmagoslavja našega božjega Zveličarja v presveti hostiji!

Najnovejše.

Mariborski okr. zastop. Zoper volitve v mariborski okr. zastop v mesecu avgustu 1911 je zavoljo nepravilnosti, ki so se dogajale pri tej volitvi, slovenska stranka po poslancu Pišek vložila ugovor na upravno sodišče. Včeraj, dne 10. aprila, se je vršila pri upravnem sodišču na Dunaju tozadevna razprava. Sodišče je vsaj deloma ugodilo slovenskemu ugovoru ter je razveljavilo izvolitev J. Böhma iz Frana. Sedaj se bo morala vršiti za to mesto nova volitev, ako ne bodo poklicali onega, ki je dobil pri manjšini največ glasov, to je bil g. Platajs.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo, dne 14. aprila pri Kapeli po rani maši gospodarski shod v šoli; dne 21. maja tudi po rani maši v šoli pri Negovi.

Sv. Frančišek na Stražah. Ker sta se predstavi Katoliškega bralnega in izobraževalnega društva „Za križ in svobodo“ in „Prisiljen stan je zaničevan“, dobro obnesli, se bosta isti ponovili na belo nedeljo ob 3. uri popoldne z istim dnevnim redom. Vsi, kateri zadnjič niste imeli prilike, nas posetiti, pridite sedaj!

Občni zbor Zadrugne zveze se je vršil dne 10. aprila v Ljubljani. Vodil ga je dr. Krek. Udeležilo se

je občenega zbora več deželnih in državnih poslancev, med njimi dr. Korošec. Zveza je štela v pretečenem letu 642 zadrug, sedaj jih je že 660. V načelstvo je bil za Štajersko zopet izvoljen dr. Hohnjec.

Socialni tečaj S. K. S. Z. V Ljudskem Domu v Ljubljani se je vršil ta teden socialni tečaj, katerega se udeležuje okoli 50 udeležencev, in sicer 2 iz Zagreba, 6 iz Štajerske (od teh 2 iz Središča, 1 iz Ormoža, 1 iz Vurberga in 2 iz Studenice), 3 iz Koroške, 2 iz Goriške, 2 iz Spletja v Dalmaciji in 1 iz Hercegovine, eden pa iz Istre; ostali so iz Kranjskega. — Predavanja so v najboljših rokah in se z največjo pozornostjo zasledujejo. Iz Štajerskega sta predavala dr. Korošec in dr. Hohnjec.

Listnica uredništva.

Podsreda: Je boljše, da ne priobčimo. Pozdravi! — Središče: O tem smo že itak pisali, liberalci pač ne zaslužijo, da bi se jih vedno omenjalo. Pozdravljeni! — Parizlje: Hvala! Le pridno poročajte, saj Vam pero teče bolj gladko kot marsikateremu moškemu. Dopis pa je boljše, da ne priobčimo. Liberalci ne zaslužijo tako finih rokov. — Gornja Pojava: Nečitljivo in brez podpisa! — Sv. Jakob v Slov. gor.: Brez podpisa v koši! — Trtkova: Dotični zavod pač naš list ne more braniti, ker je v rokah naših nasprotnikov. Pozdravljeni! — Vitan: Če imate zanesljive priče, javite liberalno nesramnost s dnji. — Sromlje: Preosebno, ne spada v list. — Zabukovje: Prepozno za to številko. Pozdrave!

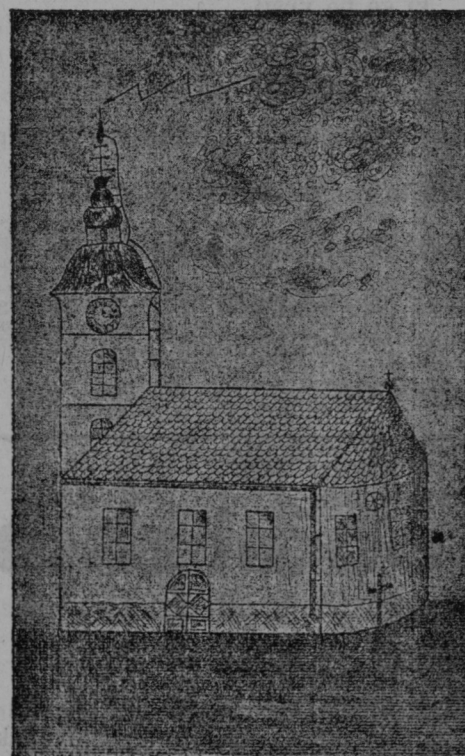
Italijansko—turška vojska.

Pol leta že traja vojska med Italijo in Turčijo zaradi Tripolitanijske. Več tisoč mladih mož je padlo že na obeh straneh, na stotine milijonov ljudskega denarja je zmetala Italija za pribojevanje tripolitanskih pušav, a je danes še kljub svojim 160.000 vojakom, ki jih je poslala čez morje, še vedno tam, kot je bila pred več meseci.

Vojno navdušenje na Laškem je že dokaj ugasnilo, med tem ko Turki nočejo odnehati.

Italijani so pred kratkim proglasili zaprtje turških pristanišč ob Rudečem morju. — Laški zrakovci mečejo med turške in arabske čete v Tripolisu razstrelivne krogle (bombe). Med Italijani in Turki se vrše le manjši boji. Poveljnik italijanskega bojne brodovja admiral Faravelli je odložil poveljstvo; na njegovo mesto je imenovan admiral Vialo.

Pozor na bliskovo nevarnost!

Strelovod, ki ni natančno urejen povzroči večjo nevarnost nego pa varstvo. Strokovno preiskavo starih strelovodov preizkuša podpisani z novim teh. aparatom ter stavi nove strelovođe z najnovejšimi pripravami. Prevzame tudi barvanje in kritje s pločvino, zvonikovih in raznih drugih streh, ki pa ne rabi zato nobenega odra (Gerüst), kar pride veliko ceneje. Od preč. duhovščine ima na razpolago mnogo priporočilnih spričeval. Strelovodni tečaj je izvršil v Gradcu. Priporočila se torej veleč. duhovščini, cer. predstojništvom in slavnemu občinstvu v prevzetje vseh, v njegovo stroko spadajočih del po najnižjih cenah. 410

J. Kramberger,

kleparski mojster pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. gor. (Via Mureck).

Za otroke ki pridejo prerano na svet, za hrano in vzdrževanje otrok, ki so se prerano porodili se mora posebno skrbno paziti. Vsak pogrešek in zamuda se gotovo maščuje. Ravno takim otrokom služi Scott-ova emulzija, če se daje v pravilni množini, kot pravi blagor. Razvoj takih otrok se s

Pristna samo s to znamko — ribičem — kot znamko Scott-ovega ravnanja.

Scott-ovo emulzijo

tako pospeši, da v kratkem času cve-toče izgledajo, pa se tudi v krepkem razvitju telesa in rasti kosti ne razločujejo od drugih. Scott-ova emulzija je lahko prebavljiva in tako okusna, da jo celo dojenček rad vzame in prenese.

Pri nakupu naj se zahteva izključno Scott-ova emulzija. Znamka Scott, ki je že 35 let vpeljana, jamči za dobroto in učinek. Cena izvirni steklenici K 250. — Dobi se vseh lekarnah.

Poljski malec (gips)

je najboljšo gnojilo za polja in travnike. Se dobi pri

M. Berdajs,

glavni zastop.

374

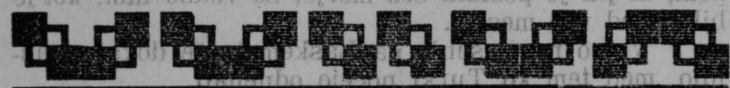
v Mariboru.

Franc Kampuš, Zg. Poljskava pri Pragarskem

priporoča vsem kmetom najnovejšo ročno mlatilnico, vifle ali geplne, mlatilnice, slamoreznice, reporeznice, pluge, brane, okopalnike in osipalnice, stroje za košnje, za seno obračat in grabit, najnovejšo sejalno stroje, pri katerih se prihrani ena tretjina zrnja, sesalke za studečce in gnojnice, mline za sadje in grozdje, stiskalnice ali prese, tehnične vsake vrste, tudi mostne tehnične, vsake vrste motorje in lokomobile na bencin ter sesalni plin, stroje za lončarje in opekarje, tudi opreme za opekarije, najnovejšo mline za zrnje mlet, da si lahko vsak kmet doma melje vsakovrstno zrnje, na roko, na vrtl, tudi vodno in parno moč, domači izdelek. Vsa popravila se tudi sprejemajo in po nizki ceni računijo. V zalogi imam vedno okoli 2- do 300 strojev. Imam tudi najnovejšo kotlo brozarilnice „Alfa-Separator“. Zmerne, nizke cene, ugodni plačilni pogoji na več let. Na zahtevanje pridem na svoje stroške k vsakemu kmetu na dom, da se dogovorimo. 428

Posestvo!

lepo ležeče, v tinjski fari, 12 johov zemlje, vinograd, njive, travnik in gozd, hiša in gospodarsko poslopje vse v dobrem stanju, se pod ugodnimi pogoji prodaja. Ako ima dotični K 2.000 lahko kupi, ker je drugo vknjiženo. Vse natančneje pri Alojziju Pinterju v Slovenski Bistrici. 258

Vabilo

redni občni zbor

Posojilnice pri Sv. Lenartu v Slo. gor.

registrirane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil

v četrtek, dne 25. aprila 1912 ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani Arnušove gostilne.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obnem zboru.
2. Poročilo načelstva in računskega pregledovalca.
3. Poročilo o izvršeni reviziji.
4. Odobritev računskega zaključka za leto 1911.
5. Razdelitev čistega dobička.
6. Volitev računskega pregledovalca in njegovega namestnika. 424
7. Nasveti in slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Vabilo na

redni občni zbor

Posojilnice v Slov. Bistrici,

registrirane zadrage z neom. zavezo,

ki se vrši

v ponedeljek, dne 22. aprila 1912 ob 2. uri popoldne v posojilniških prostorih hotela „Austria“ v Slovenski Bistrici.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka za l. 1911.
3. Sklepanje o uporabi čistega dobička.
4. Poročilo o izvršeni reviziji.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti. 417

Slov. Bistrica, dne 4. aprila 1912. Načelstvo.

Vabilo

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Polzeli

registrirane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se bode vršil dne 22. aprila 1912 ob 2. uri popoldne

v prostorih hranilnice in posojilnice.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 2. Odobrenje računskega zaključka.
 3. Volitev načelstva.
 4. Volitev nadzorstva.
 5. Poročilo o reviziji.
 6. Slučajnosti.
- Ako bi ta občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, vrši se uro pozneje občni zbor na istem mestu in z istim dnevnim redom, ki je sklepčen brez ozira na število navzočih članov.
- K polnoštevilni udeležbi uljudno vabi 434
- NAČELSTVO.

Pojasnila o inseratih

daje brezplačno samo tistim, ki priložijo upravnico znanja iz 18. v.

Loterijske številke:

Dne 6. aprila 1912.
Trst 87 13 39 50 85
Linc 61 82 23 79 2

Vinogradsko posestvo (v slovitih jeražalskih gorah pri Sv. Miklavžu), je na prodaj. Cena devet tisoč kron s pritlikino, ki obstoji iz razne vinske posode. Prvotne pašniške parcele so zasajene s trto, tako, da meri sedanjí vinograd približno dva orala in je v dobrem stanju, ima večinoma bogato rodne trte, glavne trtne vrste tvorita popis in veliki rizling. Viničarja, preša in vinska klet je skoraj novo. Slovenci, potrudite se! Naslov pove upravnistvo. 267

Vino na prodaj!

90 hl izbornega belega iz l. 1908 & 60 vin.; 60 hl izbornega belega iz leta 1911 & 50 vin., lasten pridelek narodnega g. grofa Al. Kulmerja. Več pove g. Vatro Kosi v Libovjah pri Celju. 390

Išče se dober in zanesljiv kupec za večjo množico orehovih, oreševih, hruševih, javorjevih in jasnovih debel, ob želez. postaje Sv. Jurij ob juž. žel. Oglasi se prosijo s ceno na kubikmetrično mero na pošto ležeče Planina pri Sevnici na Štajerskem pod št. 53. 363

Mešno moško kolo se prodaja. Vpraša se pri g. Opelka, Koroška cesta št. 89 v Mariboru. 374

V najem ali kupiti želim hišo za malo trgovino ali gostilno, ali tudi oboje skupaj, v zato primernem kraju. Ponudbe se blagovolijo poslati na upravnistvo Slov. Gospodarja. 408

Gospodična želi vstopiti v službo v kako tobačno trafiko ali kaj sličnega. Ponudbe pod „TrafiKa 14“ poste restante, Maribor. 408

30.000 cepilnih trt imam na prodaj. Sledeče vrste: rizling, silvanec, silvanec muškati, moslovina, beli burgundec, špinol, traminac, rulanec, veltinec, muškati, kavčina, portugalka, izzabela, mešana in še druge vrste. Lepo zaraščene in dobro vkoreninjene. Cena od 10 do 12 K 100 komadov. Naročiti je hitro dokler je še kaj v zalogi. Imam tudi razna vina, bela gorška in vtipavaka. Jos. Cotič, Vrhpolje, p. Vipava, Kranjsko. 407

Lepo posestvo na Polensaku, zidani hram, velik sadovnjak, njive, pašnik, vse skupaj 8 oralo v 6000 kron. Več pove Ana Sorko, Polensak št. 2, ali Franc Sorko pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. 872

Cepljeno trsje.

Vinogradnikom naznanjam, da imam veliko množico ameriških trt cepilnih, na prodaj. Seznam trt: mozalec, burgundec, beli muskatleec, traminac, rulanec, laški rizling, gutedel r. b. in več tisoč korenjakov. Rip. za zeleno cepit. Cena po dogovoru. Janez Verboj, posestnik in trtničar Breg pri Ptuj. 863

Prodaja se takoj 11 zelo lepih stavenih prostorov med okrajno in dvema občinskima cestama pri D. M. v Brezju pri Mariboru, zraven cerkve in šole, sestoji iz 2 parcel nitiv, krog 12.960 m² metrov velike. Vpraša se v upravnistvo. 364

Golšo in debeli vrat

se lahko trajno ozdravi brez zdravil in bolečin. Piše se na „Paracelsus“, chem. laboratorij, Sternberg, Moravsko. Priložiti se mora znanek za odgovor. 228

Učenca sprejme Jakob Globič, kipar in klesar v Ljutomeru za kamnolokarsko obrt za 3 leta. Pomočniki te stroke služijo na dan 3 K 60 vin. do 5 K in višje. 289

Na prodaj,

dve lepi novi hiši v Studencih pri Mariboru, ena ima 6 stanovanj, druga pa tri. Lepa rodovitna njiva pri eni hiši. Kdor želi kupiti hišo z njivo ali brez njive, se naj oglasi v Studencih pri Mariboru, Lembaška cesta št. 19 v trgovini g. Mlinarič. 392

Prodaja se iz proste roke radi oddaljenosti v lepem kraju na Gorenjskem, tik farne cerkve in ljudske šole v sredini velike vasi pri kolodvoru

hiša

z vrto in zelenjavo. Hiša je zidana, z opeko krita ter se v njej izvršuje trgovina mešanega blaga in deželnih pridelkov in pekarija, točenje žganja in vina čez ulico. Prodaja se s celozalogo trgovskega blaga v znesku po 7000 K. Vprašati pa je pri lastniku Luka Senica, trgovec v Šmarju pri Sevnici na Štajerskem. 352

Pridnega in izurjenega kovaškega pomočnika sprejme takoj Matija Bregant v Orehovi vasi, p. Slivnici pri Mariboru. 401

Išče se v najem dobro idoča pekarija. Ponudbe na F. Sotošek, poste restante, Zatišna na Kranjskem. 391

Stavbišča, manjša in večja se prodajo tik postaje Penca pri Mariboru. Pojasnila daje lastnik Zinauer, Sv. Jakob v Slov. gor. 404

Lepo posestvo, tri četrt ure od postaje Rimske toplice, meri približno 45 oralo, lepi gozdi, rodovitne njive in travniki, cena 19.000 kron. Več se izve pri lastniku F. Connor, p. Rimske toplice. 386

Posestvo, eno uro od Maribora, 8 oralo zemlje, ob veliki cesti, zidana hiša, vse z opeko krito, 10 minut od postaje. Cena 15.000 K vknjiženo je 6800 K. Vpraša se pri Ivan Mramor v Studencih pri Mariboru, Solška ulica 9. 412

Koleselj,

se prodaja. Koroška cesta št. 27, Maribor. 394

Janez Majcen, želi svoje posestvo prodati zavoljo odpotovanja. Posestvo obstoji iz njiv, gozdov in travnikov. Posestvo je zelo lepo, zraven dobro zidano poslopje pri zidani cesti, blizu kolodvoru (pet minut oddaljeno) cena 9000 kron. Kdo bo kupil, bo prav zadovoljen. Tuji je mlin zraven. Vknjiženega lahko ostane 2200 K. Naslov: Janez Majcen, Mestnje 3, Šmarje pri Jelšah. 390

Lepa hiša na lepem prostoru v sredi vasi Ruše je na prodaj. Pripravljena za kakšnega penzionista, pa tudi za rokodelca. Več se izve pri posestniku Francu Repolusku, Ruše št. 17. 379

Učenec, slovenščine in nemščine zmožen, se sprejme takoj pri g. Konrad Zamolo, trgovina z mešanim blagom v Framu. 429

Hiša v Mariboru (Melfe), pripravljena za vsako obrt z devetimi stanovanji, z lepim vrto in njivo, se pod jako ugodnimi pogoji takoj prodaja. Več se izve pri lastniku, Maribor, Khislsgasse 3, prvo nadstropje. 191

Pridna, močna in delavna deklica, iz poštene hiše za kuhinjo in vrt, se sprejme v dobro službo. Ista z dobrim spričevalom imajo prednost. Ponudbo in natančen naslov se naj pošlje na upravnistvo Slov. Gospodarja v Mariboru. 419

Izjava. Podpisani Gašpar Černoša sem v teku tega leta obdolžil in grdo govoril zoper Valenta in Marijo Voga, posestnika v Sodni vasi kot cerkvenega klučarja pri Sv. Emi, kateri sem pred večimi osebami govoril, da je cerkveni tat in da ima na svojih dilih tuje blago. Sedaj to vse preklečim, da ni res kar sem jaz govoril, ni res da bil Valentin Voga cerkveni tat in tudi ni res, da bi on imel tuje blago, sicer jaz ne vem nič zoper Voga, ampak obžalujem, da sem ga z grdim obrekovanjem razkalil in ga prosim pred vsem svetom odpustanja in obljubim, da ga nikdar več ne bodem žalil, obenem se zahvaljujem, da mi je odpustil sodnijsko kazen. Sodna vas, dne 2. aprila 1912. Gašpar Černoša. Štefan Zlof, pos. in župan, priča. 413

Ogljarji

za trajno službo in prav dobro plačilo se takoj sprejmejo. Ponudbe in vprašanja je na-loviti na oskrbništvu grajsčine „Hammer“ pošta Ptujška gora na Štajerskem. 418

Pašten krojaški pomočnik se takoj sprejme. Roman Pušenjak, Sv. Lovrenc nad Mariborom. 416

Hiša

četrt ure od Maribora, tik nemške šole v Pobrežju za trgovino mešanega blaga, točenjem vina, piva in žganja. Hiša in gospodarsko poslopje je vse zidano in z opeko krito, štiri sobe, kuhinja, obokana klet, svinjaki, zraven je dvo-išče s sadnim drevjem, vrt za selenjavo, in ena njiva se radi bolezní vse skupaj z pohištvom vred ali pa brez pohištra, za 10.500 K. takoj prodaja. 2000 K ostane vknjiženih. Več se izve pri lastniku v Pobrežju pri Mariboru št. 87. 414

Mlinarski pomočnik išče delo pod pogojem „delo in plačilo“. Kdor želi ponudbo sprejeti naj piše na Alojzija Bračič, Sv. Barbara pri Mariboru. 432

V Majšbergu pri Ptujski gori se odda ogljarska in mežnarska služba. 425

Zahvala in priporočilo. Podpisani Ivan Majcen v Trgovišču sem bil ves čas od mladih let pa do lanskega leta bolan, in sicer vsled otekanja vratu, da mi sploh ni bilo več mogoče opravljati vsakdanjih opravil. Na željo mnogih oseb sem se poljal v Gradec na operacijo, katere se je pravčasno izvršila pod nadzorstvom pl. Wellenhof, in danes, ko to pišem, se čutim nepopisno olajšanega. Čutim se dolžnega izreči javni bolnišnici v Gradcu in dr. Belli pl. Wellenhof izotam najtoplejšo zahvalo, ter konvent usmiljenih bratov vsem krogom tople priporočam. Trgovišče pri Veliki Nedelji. Ivan Majcen. 429

Enega ali dva fanta v mlinarske učenje sprejme na dveletno učno dobo. Učenca dobivata mesečno plačilo. J. Zadravec, paromlin, Središča. 421

Gostilna

in nekaj čez 20 oralo posestva v dobrem stanju, gostilna je ob veliki božji poti, dobro znana in priljubljena, se prodaja. Cena 40.000 K. Lahki plačilni pogoji. Več pove upravnistvo. 377

Hlapec se sprejme v župnišče pri Ks. erju v Savinjski dolini. 427

V najstarejši narodni manufakturni trgovini se vsled smrti gospoda

Karola Vanic, Celju

Narodni dom.

prodajalo vsakovrstno blago, kakor:

moško in žensko sukno, druki, oksforti,

platno vseh širokosti, dežniki, nogavice,

moderci, kravate itd. itd.

po zelo znižani ceni!

Velika množina različnih

ostankov pod lastno ceno.

SLOVENSKA POSOJILNICA V OPLOTNICI vabi na

redni občni zbor

ki se vrši dne 21. aprila 1912 ob 3. uri popoldne v zadrugi sobi pri zadostnem številu združnikov, ali pa 1 uro pozneje pri vsakem število članov.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje računov za leto 1911.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti. 435

O d b o r .

Grahovka

za muljavo (zelena krma) ter tudi navadni poljski grah priporoča 373

M. Berdajs,

trgovina z mešanim blagom in semeni v Mariboru.

Otvoritev gostilne pod vejo

dohod po lepi ravni v Počkovci pri Mariboru, sedeži zavarovani pred vetrovi in dežjem. Izvrstna domača vina. Za mnogobrojni obisk se priporočata

Alozij in Ivana Jerič.

Na debelo!

Veletrgovina s papirjem.

Na drobno!

Goričar & Leskovšek

Celje : Graška ulica šte. 7.

Zvezna trgovina (Goričar & Leskovšek)

Celje, Rotovška ulica šte. 2.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov ter vseh tiskovin za urade.

Zakaj?

kupite vaše potrebščine najboljše in najugodnejše pri Janko Artman-u v St. Jurju.

Zato

ker dobite lepo blago, ker dobite močno blago, ker dobite stanovitno blago, ker dobite vse po najnižji ceni, ker je poštena postrežba, ker je pravična mera in vaga, in ker dobite vedno sveže ali frišno blago.

pojdite vedno k

Torej

Janko Artman-u

v St. Jur ob juž. žel., da si kupite vse potrebno blago za praznike in sveto birmo, kakor tudi drugo blago, katero potrebujete.

Od 10. sušca do 5. rožnika bode v zgornjem nadstropju trgovske hiše Janko Artmana v Sent Jurju velikanska razstava najnovejših svilnatih robcev.

Preblavska mineral. voda

Visoko cenjena, staroznana natronska kislina z izvrstnim okusom, nedoseženo čistostjo in veliko ogljeneve kisline.

Preblavska slatina

čista, alkalična mineralna voda, zdravilna pri pomanjkljivi prebavi in spremembi hrane, kataris, želodčnih, mehurških in ledvičnih boleznih.

Preblavski vodni izviri

vsebujejo mnogo ogljikove kisline, naravna natronska kislina, je pripravna radi prijetnega okusa posebno za brizganje vina, za mešanje z sadnimi sokovi in je tudi brez vsake primesi zelo izvrstna, okrepična pijača.

Dobiva se

v vseh trgovinah z mineralno vodo, lekarnah, špecerijskih trgovinah, kakor tudi po oskrbnosti študentov v Preblavi, Koroško.

Lepo posestvo

v Savinjski dolini obstoječe iz hiše ter treh gospodarskih poslopij, vse v dobrem stanu, njive, travniki, vse okrog hiše, okrog 7000 drogov hmelja, se z hmelovkami vred po ceni proda. Pojasnila daje F. S. Skrabar, trgovec v Kranjski gori. Istotam se sprejme tudi učenec z primerno šolsko izobrazbo.

Protin in trganje po udih

pozna marsikateri a le malokateri ve, kako si pomagati. Vzrok je preveč takozv. „Harn“-kislina v organizmu; pomagati se more le, če se ta kislina odstrani. Da to kakšno mazilo ali drugo odrgnjenje ne pomaga, je jasno. Naš čaj za protin upliva najhitreje in zmanjša bolečine ter gotovo pomaga. Zavoj 3 K 50 vin. in 5 K. Karl Illek, Sternberg, Moravsko.

J. Repič Polzela

- stavbeno in pohištveno - mizarstvo z strojnim obratom

Priporoča se slavnemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela, kakor tudi popravila.

Zaloga pohištva. 383 Delo solidno.

Veletrgovina s špecerijo in z deželnimi pridelki

Anton Kolenc Celje

Graška ulica št. 22.

Na debelo!

Na drobno!

Prazen je izgovor, da se mora blago kupovati pri tujcih, ker Vam nudi domača zgoraj imenovana veletrgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano zalogo z vedno svežim špecerijskim blagom, tako da zamore popolnoma ustreči zahtevam cenj. gospodov trgovcev proti vsaki konkurenci, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z najmanjšim poizkusom in prosim za mnogobrojen obisk. Velečastitim gospodom duhovnikom ponudim voščene kakor tudi druge vrste sveč ter olje in kadilo za cerkve.

Kupujem tudi vsakovrstne deželne in druge pridelke, kakor: oves, pšenico, suhe gobe, fižol, seno, orehe, vinski kamen itd., sploh vse po najvišjih dnevnih cenah. Kupim tudi vsakovrstne vreče ter petrolejske in druge sode.

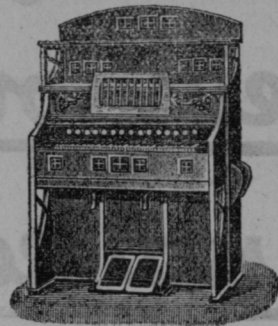
Cenjenim kmetovalcem naznanjam, da imam v zalogi vsakovrstna poljska in vrtna semena zanesljive kaljivosti, kakor pravo francosko lucerno, domačo deteljo, travo, ter čebulček, fižol in krompir za saditi, bel, rumen ali rožen. Za krmljenje živine pa imam v zalogi riževo moko in otrobe v ceni od 9 do 15 K per 100 kg.

Poštna naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Anton Kocuvan v Celju, Ring št. 2

Glavni zastop in zaloga pravih švicarskih vezenin (Slingarj) za posteljno in telesno perilo in vezano robo za cele obleke. Bele vezane obleke za birmance. Vzorci na vsi strani so na razpolago poštne preste. Cene izvrstne tovarniške! — Priporoča tudi svojo veliko zalogo najboljšega perila za dame in gospode, klobuke, čepice, dežnike, namiznice, nogavice, rokavice, žepne rute, svilnate robce in šerpe, predpasnike, bluze ovratnike in manšete najboljše kakovosti, kravate, šapote, moderca, preproge, parfuma itd. Raznovrstne predtiskovine in druga ženska ročna dela. Nagrobne vence in trakove. Za mnogobrojen obisk prosim.

405

Anton Kocuvan.**Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.**

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. —

Prevzame uglasbo, popravilo in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.

Transponirharmonista z 28 akordi. Proračuni in katalogi brezplačno in poštne preste.

I. vrste naravno deteljno seme, graščico za seme, semenski oves, semenski ječmen, semenska ajda in vse vrste fižola za sejanje in tudi za kuho, se dobi v najboljši kakovosti in po ceni pri

Josip Rosenberg, trgovina z žitom in poljskimi pridelki ter velika trgovina z usnjem, Maribor, Graška ulica št. 1.**Sanatorij „Mirni Dom“**

priporočan od zdravnikov, sprejema bolnike na živcih,

tudi nevarne slučaje, histerične, bolne na srcu, želodcu, pa take, ki so samo okrepanja potrebni. — Celo leto odprto Cene so zmerno. — Prospekti na zahtevo zastopni.

Dr. Franc Ceh, Gornja Sv. Kungota pri Mariboru.**Pozor****kmetovalci, obrtniki in strojne zadrage.**

Prva in največja tovarna motorjev na Češkem me je imenovala zastopnikom za Stajersko ter mi poverila prodajo njenih najnovejših motorjev na bencin, petrolin, surovo olje (Rohöl) in sesalni plin, in sicer štabilne, kakor tudi lokomobilne. Konstrukcija najpriprostejša, a nad vse druge trpežna, cena pa v primeri z drugimi izdelki za 25% nižja.

Ceniki zastopni!

Ker se že čez 10 let pečam z motorji raznih tovarn, izvršujem postavljanje kakor popravila motorjev strokovnjaški in ceno.

Skrbinšek Jurij, posestnik, Hajdin, p. Ptui.

Prodaja roman in portland cementa, apna, prima radgonske strešne opeke, opeka za zid, strešne deščice itd. itd. — Kupuje se staro železo, baker, medenina, cink, cin, svinec, stajerske svinjske ščetine in dlaka, itd. Samo pri

Alojziju Riegler,

Maribor, Tržaška cesta 34. 350

Krompir „Eldorado“ lupo semensko blago, najbolj trpežna vrsta proti raznim boleznim, ki uspeva v vsaki zemlji; poštni zavoj 5 kg K 1-20, 50 kg po železnici 10 K. Zavojnina se računa po lastni ceni. Jajca za valenje od velikih slatorumskih Orpingtonk ducat K 3-60 ima na prodaj Anton Slodnjak, trtnar in posestnik, p. Juršinci pri Ptui. Stajersko. 211

Lajtersperska opekarna pri Mariboru ob D.

priporoča svoje izkušene in trpežne glinaste izdelke, kakor raznovrstno opeko za najnižje cene in pod najugodnejšimi plačilnimi pogoji. 15 komadov mojih stisnjenih strešnih opek pokrije eden kvadratni meter strehe.

Na voz, ki drži 10 ton, se lahko naloži 6000, ali 5000 ali 4000 komadov opeke, kakoršne vrste se pač vzame. Pošiljatev se vrši na nevarnost prejemnika. **Prodajalna:** Roman Pachner-jev naslednik, Edmund Schmied-asse. **Zaloga:** H. Andraschitz, Schmiedplatz, zraven gostilne pri »Zlatem levu«, A. Maček, Tržaška cesta 23 in v lastni hiši, Reiserstrasse 26, kjer se tudi sprejemajo naročila in se strešna opeka radi ugodnosti dobi lahko za originalno tovarniško ceno.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Derwuschek, mestni stavbeni mojster in posestnik tovarne v Mariboru.

Otrokom najboljše!

To je in ostane:

Kathreinerjeva

Kneippova

sladna kava.

Kathreinerjeva krepi male
in povzročuje, da mleko
prija, kjer bi se samo upiralo.

Kathreinerjeva
prinese srečo v hišo

Delavnica za popravila

Todna potreba!

Dobro! Po ceni!

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni.

Tudi na obroke ilustr. cenik zastoj

Gramofone od 20 do 200 K.

Niklasta remont-ura K 3-50

Pristna srebrna ura " 7-"

Original omega ura " 18-"

Kuhinjska ura " 4-"

Budiljka, niklasta " 3-"

Poročni prstani " 2-"

Srebrne verižice " 2-"

— Večletna jamstva —

Nasi. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in očalar 447

Maribor, Gosposka ulica 28.

Kupujem zlato in srebro. 386

Radi družinskih razmer se odda za več let po ceni v najem manjša trgovina (tik Ljubljane) z lepim stanovanjem. Bodočnost zagotavlja. Natančneje pri Kati Milkovič, trgovka, Moste pri Ljubljani. 360

**Praktični zdravnik
in zobozdravnik :**
Dr. Vinko Hudelist
ordinira v **Brežicah** vila „Livada“
od 14. aprila naprej.

387

**Serravallovo
zeleznato kina-vino**

Higien. rastava Dunaj 1906: Državna obč.
lika in častni diplom k slati kolajni.

Krepilno sredstvo za slabotne, malokrvne in rekonvalescente. Povzroča voljo do jedi, utrjuje živce in popravi kri. Izborom okus. Nad 7000 zdravniških priporočil.

L. Serravallo, c. kr. dvorni dobavitelj

Trieste-Barcola.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pol l 4 K 2-50 in po 1 l 4 K 4-50.

Stolpne ure,

vsake velikosti, pošiljata pod jamstvom brata Ignac in Jos. Berthold v Ernovžu (Ehrenhausen). 30letna izkušnja, najboljša priporočila, proračuni brezplačno, delno plačevanje.

371

Otvoritev trgovine!

Uljudno javljam, da sem otvoril s 1. aprilom 1912 v hiši gospoda Karola Jarčiča na novem Glavnem trgu v Mariboru

trgovino s steklom, s porcelanom in z okvirji za podobe.

Vsled svoje mnogoletne prakse v trgovini gosp. J. Melzer-ja v Mariboru, sem v prijetnem položaju, da zadovoljim v vsakem oziru cenjeno občinstvo. Zagotavljam reelne postrežbe in solidnih cen, prosim obilnega obiska in biležim z odličnim spoštovanjem

102

IVAN DEŽMAN.

Novost.

Novost.

„Peralia“

praktična v vseh državah patent. iznajdba velikanskega pomena. Kaj je „Peralia“? Peralia je kemična zmes v trdi obliki, ki nadomestuje deloma plin in slično razsvetljavo. S pri-
datkom te zmesi petroleju doseže se pri petrolejskih svetilkah krasna, bela luč, svetilka se ne kadi več in je vsaka eksplozija petroleja izključena. Prihranek na petroleju do 30%.

Zavoj s 24 kosi (porabni za malo svetilko jedno leto) stane samo 1 K 20 v. Razpošilja se vsak dan. Navodilo se priloži. Za istinitost predmeta, kojega promet dosega je v inozemstvu v kratkem času nad 20 milijonov zavojev, se jamči. Glavni zastop in zalogo za slovenske pokrajine Štajerske, Koroške in Kranjske, ima: **Ekspert „Peralia“ v Slov. Bistrici.** 249

Zastopniki in prodajalci se iščejo proti dobremu plačilu oz. proti visoki proviziji.

Novost.

Novost.

**Seme prave štajerske
detelje**

zajamčeno presta žito, 1 K 1-80, travna semena, travniške mešanice, rukeljnovo seme, korenjevo seme, kakor tudi vse vrste zelenjave in cvetličnih semen, priporočila v sveži kakovosti po najnižjih cenah.

Leopold Gusel, Koroška cesta 16, 251
trgovina „pri črnem psu“, Maribor.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Delniška glavica 8
milijonov kron.

Podružnica

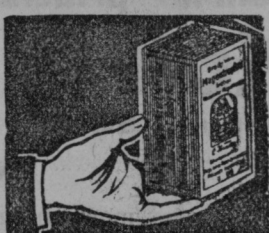
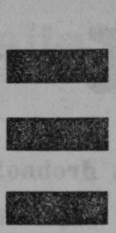
Rezervni zaklad
800.000 kron.

**Ljubljanske kreditne banke
v Celju**

Izdajatelj in založnik: katoliško tiskovno društvo.

Odgovorni urednik: L. Kemperle.

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

**Svet in
pomoč**

za tiste, ki trpijo
na slabem prebavljenju vsake vrste, zgagi, kiselci, vtrpnosti in želodčnih boleznih in vsem, s tem zvezanimi slabosti, dobro uplivajo že 30 let dobrospoznane, prave

Bradyjeve želodč. kapljice

poprej Marijacejske kapljice imenovane. Svari se pred ponarejanjem in se naj pazi na zraven stoječo varstveno znamko s podpisom C. Brady. — Se dobi v vseh lekarnah. Pošilja lekarnar

C. Brady, Dunaj I.

Fleischmarkt 2.

1156

5 steklenic K 5-30, 3 dvojne steklenice K 5-60 franko.

V najem se da takoj

dobro idoča trgovina

z 3000—3500 K prometa na mesec z ravno tako dobro idočo gostilno v trgu Grebinj na Koroškem. Zraven je tudi nekaj posestva, nova hiša za stanovanje, naravnost izvrstne kleti in moderni hlevi. Zglasila sprejema: „Hranilnica in posojilnica“ v Velikovecu. 426

in modne tkanine za gospode
in gospe priporočila izvozna
hiša.
PROKOP SKORKOVSKY IN SIN
v Humpolcu na Češkem
Vzroči na prešujo franko.
Zelo zverne cene. Na željo
hočem dati tukaj izgotoviti
gospodske obleke. 135

CEFIRE

Stroga poskušnja časa

je gotovo že iznašla sredstvo, ki si je zagotovilo
že celih 50 let splošno porabo.

Preiskušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno napravljeno, tak zbujajoče in prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmernosti, slabe diete, prebavljanja in zoprnega zaprtja, n. pr. gorečico, napevanje, nezmerne tvoritve kislina ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi.

SVARILO! Vsi deli embalaže
imajo postavno depozitarno varstveno znamko

GLAVNA ZALOGA: LEKARNA

B. Fragner-ja, c. in kr. dvor. dobavitelj,

„Pri črnem orlu“ PRAGA, Mala strana 203,
vokal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela stekl. 2 K, pol stekl. 1 K. Proti naprej vpošilj. K 1-50 se pošlje mala steklenica, za K 2-80 velika steklenica, za K 4-70 2 veliki steklenici, za K 8— 4 velike steklenice, za K 22— 14 vel. steklenic pošiljine presto za vse poštuje avstr.ogr. monarhije. Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr. 249

sprejema **vloge** na vložne knjižice in jih obrestuje po od dne vloge do dne dviga brez vsacega odbitka.

4 1/2 %

**Vloge na tekoči račun
obrestuje najkulantneje.**

Iz celega sveta.

Laška surovost. Listi poročajo iz Bregence na Tirolskem o skoro neverjetnem činu surovosti, ki se je dogodil v osebnem vlaku med Inomostom in Bregencem. 90 Italijanov in 1 Hrvat so se peljali iz Inomosta v Bregenc. Zdi se, da je prišlo med Italijani in Hrvatom do prepira. Ko je prišel vlak v arlberski predor, so pograbili Lahi Hrvata in so ga vrgli skozi okno vagona. Težko ranjenega je opazil železniški čuvaj, ki je stvar takoj naznanil orožništvu v Bregencu, ki je pridržalo vse Italijane, dokler ne bo pripeljan ranjenec v Bregenc, da se najdejo krivci.

Kaj je z Novakovo zapuščino? Že dolgo časa se je pisalo po časopisju o velikanski zapuščini nekega Novaka. Kakor se je sedaj dognalo, je res umrl v Avstraliji neki Novak iz Bele krajine. Bil je tam zlatokop in je zapustil 10 milijonov kron brez testamenta. Konzulat se je obrnil takoj na okrajno glavarstvo v Crnomlju, da poišče dediča. Sedaj so našli tri dediče, ki morejo dokazati, da so z ranjnim res v sorodu. Eden od teh dedičev, menda Novakov vnuk, živi v okolici Crnomlja in je star že 92 let. Dva ostala pa živita v tujini. Vsi trije so že nastopili pravno pot, da pridejo do denarja, ki je sedaj shranjen na konzulatu. Kakor se govori, se je oglasil tudi neki Novak, ki živi sedaj na Nemškem, a so knjige, potem katerih bi mogel dokazati svoje sorodstvo z umrlim Novakom, zgorele pri nekem požaru v njegovi rojstni vasi. — Tudi iz Spodnjega Štajerja so se nekateri lani zanimali za Novakove milijone, a jih gotovo ne bodo dobili, ker je bil Novak doma iz Kranjskega in najbrž ni bil v sorodu s štajerskimi Novaki, ki jih je na stotine.

Grozno zastrupljenje z opijem. Delavčeva žena Grzombiel na Češkem, je bila bolna. Zdravnik ji zapiše za zdravilo opij. Žena je odšla dne 2. aprila za kratek čas z doma, kjer je pustila brez varstva štiri nedolčne otroke. Otroci so staknili opij in ga povžili. Dva sta obležala takoj mrtva, dva pa se borita s smrtjo.

Nesreča na železnici. Brzovlak na progi Dunaj-Nica je na postaji Melco v Severni Italiji zašel na tir tovrnega vlaka, na kar so nekateri vagoni skočili s tira. Strojovodja in kurjač sta mrtva, 6 železniških uslužbencev in 1 potnik so ranjeni. Škoda je velika. Na pomoč je prišel poseben vlak iz Milana.

Glavar železniških tatov. Dušan Svetanovič, vodja tatinske družbe železniških tatov, ki so svojo „obrt“ izvrševali na progah Zagreb-Zidani Most in Celje-Trst, je bil dne 29. marca končno izročen okrožni sodnji v Celju, kakor smo že kratko poročali. Proti drugim članom te družbe se je že vršila v mesecu

februarju pred celjsko poroto obravnava, in kakor smo takrat poročali, so bili obsojeni na več let zapor. Tudi Svetanovič so meseca januarja na Vidmu pri Krškem prijeli, a se mu je posrečilo zopet uiti iz videmskega kolodvora, ko je bil tam zaprt. Pobegnil je takrat v Zagreb. Končno se ga je posrečilo zdaj policiji srečno vjeti. Hrvaške oblasti zahtevajo od okrožne sodnije v Celju, da naj jim Svetanovič izroči. Zagovarjal pa se bo najprej pred celjsko poroto meseca maja.

Volkovi v Bosni. Volčja zalega se je v Bosni v nekaterih okrajih tako zaredila, da je postala strah in groza prebivalstva. V neki vasi v gorovju blizu srboske meje so volkovi raztrgali 4 konje, 24 glav govedi, 98 koz, 103 ovce in več svinj. Ker je število lovcev omejeno, vlada noče dati dovoljenja, da bi se smelo divjačino prosto pobijati, radi tega se je roparska zverina tako silno zaredila. Bosanski kmet je pravi revež. Divjačina mu uničuje pridelke na polju, mu raztrga živino, sam s svojimi otroci pa si ni niti življenja svest. Če pa zadavi ali pobije kako zverino, brez da bi mu gospoda to dovolila, pa mora revež potem odsedeti večmesečno ječo.

Stavka ameriških tesarjev. Dne 1. aprila je v Čikagu v Severni Ameriki stopilo 15.000 tesarjev v stavko radi slabe plače. Stavbna dela v skupni vrednosti 140 milijonov kron, so po stavki onemogočena in prizadeta. Organizacija tesarjev v Desmoinu (država Iowa) je tudi napovedala stavko. Splošno stavkovno gibanje med stavbnimi tesarji zadobiva čim večji obseg.

Nasledek tripolitsanske vojne. Iz Innichena na Tirolskem poročajo: Nedaleč od tirolske krčavne meje leži italijanska občina Sabbada ali Pladen. V tej vasi se je bil priglavljen pred par tedni grozen prizor. Sin stare matere se je vrnil z bojišča iz Tripolisa. Mati ga je iskreno pozdravila ter objela. Ogrnjen je bil v suknjo in je prosil mater, naj mu jo sleče. In še-le tedaj je mati zapazila, da je izgubil sin obe roki. Od groze se je mati zgrudila ter umrla v par sekundah. Zadelo jo je srčna kap.

Najdebelejši možje na svetu. Nek italijanski list poroča o nekem silno tolstem človeku, Angležu Sponer. Umrl je ta debeluh star 57 let, v Warviku na Angleškem. Tehtal je blizu 200 kg, od ene rame do druge je meril 1 meter 30 cm, njegove noge so bile neprimerno debele. Njegovi služabniki so stavili enkrat med seboj, ali drže gospodarjeve hlače tri hektolitre zrnja ali ne; ko so začeli meriti, so sprevredeli, da 300 litrov zrnja pač ne zadostuje, da bi napolnilo obilne gospodarjeve hlače. Španski general Vitellis je tehtal nad 216 kilogramov. Ko je obolel in se je moral zdraviti s pomočjo gladi, se je tako posušil,

da mu je visela koža s telesa v dolgih gubah. Najslabše vseh debeluharjev pa je bil nedvomno nek Hopkies Valeski na Angleškem. Tehtal ni nič manj in nič več, kot 297 kilogramov. Na velikem vozu, ki ga je peljalo dva para težkih volov, se je pripeljal nekega dne v London. Nekoč je hotel vstati s sedeža, a izgubil je ravnotežje in padel na svinjo, katero so sesali mladiči. Svinja se je pod težo debeluharja ubila in tudi mladiči so bili tako stisnjeni, kot bi se jih bilo dajalo pod prešo. Petnajst močnih mož se je trudilo, da je debeluharja zopet vzdignilo na sedež. Ko je umrl, so napravili iz njegovega plašča obleko za 12 siromašnih dečkov. Za njegovo krsto pa je rabil mizar 112 desk.

Razredna loterija v Avstriji. Predno je predložila vlada državnemu zboru predlog za odpravo male loterije, so bili v finančnem ministristvu že o glavnih obrisih napravljeni načrti za razredno loterijo. Natančna določitev podrobnih načrtov in priprav za uvedbo loterije se izvrši še-le tekom poletja, ko reši državni zbor predlogo o odpravi male loterije. Sedaj obstoje splošne osnove, a ne še podrobni načrti za razredno loterijo. Na podlagi merodajnih nasvetov se bo v Avstriji vsako leto vršilo dvoje razrednih loterij. Za vsako loterijo bo izdanih približno 80.000 srečk. Vsaka loterija bi poleg tega izpadla v šest vrst in bi polno vplačane srečke igrale pri vseh žrebanjih. Vršilo bi se torej vsak mesec eno srečkanje. Cena za celo srečkanje je določena na 40 kron, tako, da bi srečka, ki naj bi imela pravico igrati v vseh žrebanjih, stala 240 K. Srečke se bodo mogle razdeliti v prilično pet delov. Glavni dobiček po po dosedanjih predlogih merodajnih krogov znašal 500.000 kron.

Osel, ki prinaša srečo. Vsakdo, ki išče v loteriji sreče, ima svoje načelo, na čegar podlagi srečka. Lastnikom domačih oslov se pa priporoča sledeča dogodka v pretres, ker dokazuje nove vrste zmožnosti dolgoživca. Osel, ki je prinesel nekemu kmetu njegove pridelke v mesto na trg, je stal mirno pred prodajalno nekega branjevca. Oslov mir pa je razdražil malega počestnega prodajalca srečk grške mornariške loterije, ki jih je prodajal kričaje. Na vse mogoče načine je skušal spraviti v osla več živahnosti, kar se mu pa ni posrečilo. Naenkrat mu ponudi pred gobec malo košaro, v kateri je imel svoje loterijske srečke. Dolgouhec pa je naenkrat stegnil svoj gobec v košaro in zagrabil v njej strah malega prodajalca eno srečko. Komaj je to zapazil neki mimo idoč prodajalec mleka, že je skočil k oslu in mu iztrgal srečko iz gobca, češ, da mu bo gotovo prinesla srečo. Kupil je je od prodajalca. Na dan srečkanja pa je bila od osla vlečena srečka tudi izsrečkana, in srečni kupec je dobil dobiček v znesku 20.000 K.

PODLISTEK.

Izgubljeni sin.

(Povest iz dijaškega življenja. Spisal Al. Leben).

I.

Napočila je zopet krasna spomlad. Ljubke lastovke, katere so srečno ušle mrežam brezsrčnih Italijanov, so iskale, veselo zvržile svoja stara gnezda. Drugi drobni ptički pa so glasno prepevali med ozelenelimi vejicami milo dopeče melodije. Zrak je bil napolnjen z mamljivim vonjem nežnih vijolic, in na vznožju holmcev so blestele trobentice v svetlo-rumenih barvah. Vse je bujno rastle in raznobojno cvetelo krogin krog. In kakor se je prebudila narava iz zimskega spanja k novemu, svežemu življenju, tako se je predramilo pač tudi marsikatero človeško srce iz duševnega spanja in otprnelosti vsled gorja in trpljenja.

Bilo je v nedeljo popoldne. Anton Zdolski, bogat veleposestnik in trgovec, jako naobražen in strogo katoliški mož, dovršil je namreč več gimnazijskih šol, in ker mu je preran umrl oče, moral je vzeti slovo od tovarišev in profesorjev, ter prevzeti kot sinedinec posestvo in trgovino v trgu, je sedel v utici na vrtu ter čital časopis. Njegova žena Ana, tudi precej izobražena ženska, pa je pregledovala prve pomladanske cvetlice, ki so rastle tam zraven in kinčale vrtno gredice; a pregledovala je nekako površno, brez vidnega zanimanja, ker je bila zatopljena v nek važen pogovor s svojim možem.

Pogovarjala sta se o svojem edinem sinu Leopoldu, ki je dovršil pretečeno leto svoje gimnazijske študije ter je sedaj na Dunaju visokošolec.

„Jaz pričakujem“, reče naposled žena, „čisto nekaj drugega. Z neko tajno bojaznijo mislim vedno na Poldeta, odkar je postal visokošolec.“

„Zakaj vendar?“

„Moj Bog, ti še vprašaš? Kaj se sedaj vse ne čuje o počenjanju na visokih šolah, kjer se mladi, neizkušeni ljudje docela izpričijo! Ali potemtakem ne bi bila v mučnih skrbih za svojega otroka?“

„Res je; duh, ki dandanes preveča se učečo, oziroma ne se učečo mladino, ni na noben način hvalvreden. Toda univerze (visoke šole), mislim, niso temu nič krive; vzrok tega tiči drugod.“

„Če je temu tako, zakaj pa se ravno na univerzah goji taka verska brezbriznost, taka verska zanižnost?“

„Vprašanje je, draga Ana, ali se ta verska brezbriznost kaže pri visokošolcih v večji meri, kakor pa pri drugih mladih ljudeh sedanjega časa? Ta žalostni svetovni duh je žalibog ravno sedaj splošen; je posledica podivjanosti in surovosti, ki se vedno

bolj širi. Hvala Bogu! Še se najdejo na univerzah mnogi pridni in nepokvarjeni mladeniči, ki imajo v svojih duševnih tudi vero zapisano na svojem praporu.

„Da, da. Te pa preganjajo in zaničujejo oni, ki so nasprotnega, brezverskega mišljenja. In najžalostnejše je to, da jih nikdo ne brani pred krutostjo in strahovanjem njih sovražnikov.“

„Kaj takega se ne sme kar tako trditi. Ne sme se reči, da se predstojništvo vseučilišča ne zaveda svojih dolžnosti. Mora se pač upoštevati, da je treba ravnanje tem gospodom z največjo previdnostjo, sicer se poslabšajo celo stvari. Tudi vseučiliška svoboda igra pri tem precejšnjo vlogo, če veš, kaka je ta stvar.“

„Kaj ne bi vedela. Kolikokrat sem že čula o tej čudni svobodi. Toda tu sem jaz drugačnega mnenja. Seveda boš ti zopet rekel, da jaz tega ne razumem; razumem pa morda bolj, kot vi mislite, ki zbog samih dreves ne vidite gozda. Kakšna svoboda pa je to, ako one dijakke, ki imajo še versko prepričanje ter hočejo biti v svojem prepričanju neodvisni, svobodomiselnih profesorji in dijaki preganjajo?“

Zdolski se je nasmehnil ter začel zopet čitati časopis, da mu ni bilo treba ničesar odgovoriti. Žena Ana pa je nadaljevala:

„Ah, kako srečna, kako brez skrbi bi jaz sedaj lahko bila, ko bi bil Polde svojemu prvotnemu načrtu, namreč postati duhovnik, ostal zvest! Kako dobro zavarovan bi bil v svojem vzvišenem poklicu pred vsemi zvijačami tega, od dne do dne bolj popačenega sveta. Bog ve, da ga nisem silila, ne v to ne v ono odločitev; prost je bil vselej; in popolnoma prost si je tudi izvolil svoj bodoči stan! Že kot majhen deček je imel veliko veselje do ministriranja pri maši, ter je še pozneje kot gimnazijec rad pomagal pri službi božji. Zakaj? In zakaj je nenadoma predrugačil svoje mišljenje?“

„Zakaj? Zakaj? Čutil je namreč, da ni poklican v duhovniški stan. In to je vendar bolje, se pravočasno se premisliti. Ne?“

„Resnično! Toda jaz mislim, da se ta prevrat njegovega mišljenja ni porodil v njem samem, ampak da je zašel v slabo tovarišijo, da je bil zapeljan in odvrnjen od svojega življenjskega načrta. Nahajajo se ja žalibog že med večjimi gimnazijci taki brezverski puhloglavci, ki odvrčajo svoje sošolce z brezbožnim govorjenjem in zasmehovanjem od vsega, kar je kristjanu sveto, od njihovih krščanskih dolžnosti.“

„Draga Ana“, pripomni mož, vstajajoč od mize in hoteč iti v sobo, „ne opazuj vsega od temne strani! Leopold je vendar dobro in vestno vzgojen, on se ne bo dal tako lahko zapeljati.“

„Slabe družine pogubijo dobre lastnosti“, konča žena pogovor ter sledi zamišljena možu v hram.

II.

Skrb, ki je vznemirjala materino srce, ni bila prazna. Dasiravno je mladi dijak spočetka pridno in marljivo študiral, vendar njegovo obnašanje ni ugajalo starišem. Na počitnicah je včas izražal take misli, da so stariše v resnici spravile v veliko skrb in otožnost.

Sicer se je udal opominom očetovim in prošnjam materinim, a vendar je vsikdar skušal opravičenost svojih naziranj braniti.

Ako je bil govor o veri, je dejal:

„Vera je zasebna stvar, stvar lastnega prepričanja; vsaka vera je dobra, zato moramo pustiti vsakemu njegovo vero.“

„Vera je zasebna stvar“, te besede so očeta Zdolskega spekle globoko v srce.

„Kaj praviš, moj sin, vera je zasebna stvar? Te besede so nejasne, so dvomljive, ki jih ti niti ne razumeš. Vidi, da sem tudi jaz nekaj študiral in še vedno veliko čitam, kolikor mi čas dopušča. Vera je zasebna stvar — nadaljuje oče, dokazujoč neutemeljenost sinove trditve — lahko pomeni: vera je postranska stvar. V tem smislu je ta stavek popolnoma napačen. Ali je postranska stvar vedeti, če biva osebo, večno, nadnaravno bitje, ali ne? Če je ustvarjen človek od Boga in za Boga, tako, da je Bog vir njegovega življenja in njegov cilj? Je-li postranska stvar, znati, če se človek bistveno razločuje od živali, ali ne? Če ima neumrjočo dušo, če je večnost, srečna in nesrečna, če peklenske muke vekomaj trpijo? Ako Bog resnično obstoji in je človek njegov tvor, in če je vlovček le v Bogu srečen, in če je življenje tudi onstran groba? Ali naj bo tudi to postranska stvar, tega Boga ljubiti ali pa ga sovražiti, izpolnjevati njegove zapovedi ali jih zaničevati?“

Tako je Zdolski svojemu sinu z resnimi besedami dokazoval, da vera ni postranska ali nepotrebna reč, temveč da je vera neobhodno potrebna tudi glede človeške družbe.

Leopold ni ugovarjal.

„Jaz se nočem mešati v vajin prepričanje“, se je oglasila mati, „to pa sedaj jasno vidim, da se moj sin v svojih nazorih ne strinja več z menoj in s svojimi očetom; da se bo, ako bo šlo tako naprej, sčasoma docela ločil od svojih starišev, kateri ga tako ljubijo in ga tako ljubeznjivo čuvajo pred pogubonosnimi nevarnostmi; vidim, da se bo odtujil svoji materi, kateri ga je učila, svojo vero visoko spoštovati in srečno živeti v katoliški cerkvi, ki edina uči božjo resnico. Oh, izgubila bom svojega ljubljenega otroka!“ — Tako je tožila blaga žena, in debele solze ji zdrknejo po obličju.

„Bodite vendar pametni, mati“, zakliče sin ter prime mater za roko, „jaz navajam le načela. Sam vendar nisem storil ničesar, s čim bi vam povzročil žalost.“

POSOJILNICA v MARIBORU

v lastni hiši v Narodnem domu

Hranilne vloge sprejema in jih obrestuje: na vložne knjižice po $4\frac{1}{4}\%$ in $4\frac{1}{2}\%$, v tekočem računu po $4\frac{1}{4}\%$ oziroma po dogovoru.

Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila daje: na hipotekarni kredit in zastave vrednostnih listin oziroma knjižic po $5\frac{1}{4}\%$, na hipotekarni kredit s poroštvom po $5\frac{3}{4}\%$, na osebni kredit po 6% . Eskomptuju menice ter daje kredit trgovcem in denarnim zavodom v tekočem računu.

Rezervni fond K 333745'13, stanje vplačanik deležev K 118.780, lastno premoženje K 516.010'99, Zadržnikov 3'050, Enaintrideseto upravno leto.

LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA v CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

obrestuje

Hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ brez odbitka rentnega davka. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo. Daje vložnikom na dom brezplačno hranilne nabiralnike. Sprejema po sejnem sklepu vloge na tekoči račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne dviga.

uraduje

vsak torek in petek dopoldne. Prošnje se sprejemajo in pojasnila dajejo vsak dan, izveniški praznike, dopoldne od 8. do 12. ter od 3. do 6. ure pop. Za vplačila po pošti se dajejo zastoj poštne hranilnične položnice št. 92465. Telefon ima št. 8. Za brzojave zadostuje na-lov: Ljudska posojilnica Celje.

posojuje

na zemljišča po 5% do $5\frac{1}{2}\%$, z amortizacijo ali brez nje, na zastavo vrednostnih listin in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Konvertuje vknjižene dolgove pri drugih zavodih in izterjuje svojim članom njih terjatve. Prošnje in listine za vknjižbo dela brezplačno, stranka plača le koleke.

Trgovina s špecerijskim blagom **Pozor Slovenci!** Trgovina z moko in dež. pridelki

Točna in solidna postrežba.

Ivan Ravnika
Celje, Graška cesta 21.

Glavna slov. zaloga, velikanska izbira kranjskega vrvarskega blaga, kakor: štrang, ujed, vrvi, štrikov za perilo, mrež za seno in otroške postelje itd. — Glavna slov. zaloga suhih in oljnatih barv, čopičev, firnež in lakov. Zaloga na grobnih in voščenih sveč itd.

Zaloga Na drobno Zaloga
vsakovrstnih semen na debelo. rudninskih vod.

Izvežbani delavci za predilnico,

posebno predelavci, suka i in natikači se sprejemajo proti dobremu plaču. Naslov: Spinnerer Rohrbach, Neunkirchen Nižje Avstrijsko.

Pozor! Pozor!

Priporočamo našo zalogo najboljših

Dalmatinskih vin

na debelo in drobno.

Posebno priporočamo za slabo krvne in prebolene dalmatinsko vino „Plavac“.

3 lit. steklenice 5 kg franko 4 K.

97 Razpošilja tvrdka dalmatinskih vin Celje, Božen ulica 3.

Sukna Karl Kocian
tovarna sukna v Hupolcu (Češko). Tovarniške cene. V prospeh U. Mat. Šk.

lodni in modne letne obleke dopošilja

Sukno

za moške in volneno za ženske obleke

83 zadnje mode, razpošilja najceneje

Jugoslovanska razpošiljalna

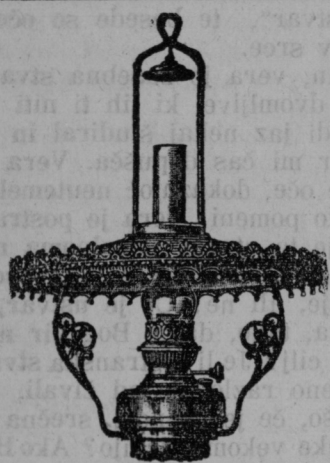
R. Stermečki v Celju št. 300.

Vzorci na zahtevo poštnine prosto.

Kmetje, pozor!

Za praznike kupujte kmetje klobuke pri vitanjskem klobučarju **V. Jankovič.**

Tam dobite ne samo lepe, ampak tudi zelo trpežne klobuke po nizki ceni.

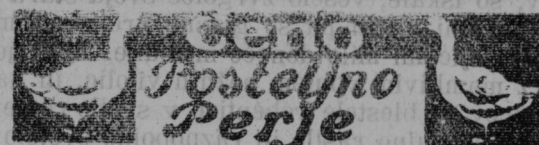
Edina štajers. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

Franc Strupi :: Celje
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarske del pri cerkvah in prlv. stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

1 kg. sivoga puljenega K 2.—, pól belega K 3.30, belega K 4.—, prima perje mehkega kakor puh K 6.—, veleprima oglašenega najboljšega K 8.—, mehkega perja (puha) sivoga K 6.—, belega K 10.—, 842 pranege puha K 12.— od 5 kg. naprej poštnine prosto

Narejene postelje

iz gostonitega, rdečega, modrega, rumenega ali belega inleta (naukinga), pernice, velikost 170 krat 116 cm z dvema zglavnicama, te dve 80 krat 56 cm, zadosti napolnjene, z novim, sivim, očiščenim, košatim in stanovitnim perjem K 16.—, napol maha K 20.—, maha K 24.—, pernica sama K 12.—, 14.—, 16.—, zglavnica K 8.—, 3.50, 4.—, pernice 180 cm krat 140 cm, velike K 15.—, 18.—, 20.—, zglavnice 90 krat 70 ali 80 krat 80 cm, K 4.50, 5.—, 5.50, blazine iz gradla 180 krat 116 cm K 13.—, K 15, razpošilja po povzetju, zavojlna zastoj, od K 10.— naprej poštnine prosto.

Maks Berger v Dešenlou šte. 345/a, Sumava.

Kar ne ugaja, se zamenj ali denar nazaj. Ceniki obilaznih, odejah prevlekah in drugem posteljnem blagu zastoj in poštnine prosto.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica šte. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po $4\frac{1}{2}\%$, proti tri mesečni odpovedi po $4\frac{3}{4}\%$. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5% , na vknjižbo sploh po $5\frac{1}{2}\%$, na vknjižbo in poroštvu po $5\frac{3}{4}\%$ in na osebni kredit po 6% . Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitve gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presega 7 K. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12 ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izveniški praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Narodnoobrambni Vestnik

Slovenci in Slovenke, spominjajmo se 50 letnice smrti slovenskega apostola Antona Martina Slomška!

„Naših prednikov vrlih čestiti spomin,
je živelj narodnega duha.“

Anton Martin Slomšek.

Dne 24. septembra leta 1862. ob deveti uri zvečer je, da govorimo s takratnimi „Novicami“, „kakor strela z jasnega neba nenadoma žalostna vest iz Maribora udarila domovino“ — zatislil je svoje oči v 62. letu svoje starosti prvi knezoškof lavantinski Anton Martin Slomšek. Narod slovenski od Mure do Save, od koroške do ogrske meje je bridko jokalo. Ko so zvonovi zapeli žalostno pesem pri farnih cerkvah in podružnicah, je ljudstvo bežalo v cerkve in med solzami se priporočevalo priprošnjam Antona Martina Slomška, „kajti pokojni vladika Anton Martin Slomšek“ — tako je govorilo ljudstvo — „bili so nam pravi **apostol!**“ In Davorin Terstenjak je takrat pred 50 leti, ko je Slovincem javljal smrt moža, „ki ga domovina prištevava najljubšim sinovom svojim in vladikom v najzlahtnejšem spominu“, zapisal našim očetom, nam in zanamcem:

„Slovenski narod, ti pa ne zabi Njihovih lepih nauk; blaženi duh Njihov pa naj nad narodom slovenskim čuje in bdi, da bode si svest mirom živo svoje narodne vrednosti, poln blagega narodnega ponosa, kakor so bili rajni slavni cerkveni vladika in neumrljivi rodoljub slovenski Anton Martin Slomšek.“

Ob 50 letnici smrti Antona Martina Slomška naj stopi zopet živo pred čili ljudstva veliki pomen tega moža za probujo našega naroda in za naš arodni razvoj. Vredno se delo Antona Martina Slomška pridružuje delu v. Cirila in Metoda, bil je pravi apostol Slovencev v naši najkritičnejši obi. Kar sta bila Slovincem sv. Ciril in Metod v prejšnji dobi, to je il Anton Martin Slomšek v novi dobi. Prve njegove besede arodu so bile s prestola lavantinskih škofov: „Bratje in sestre moje! **lovenec bom Slovincem umne besede iz ljubezni matrne ovoril v slovenskem jeziku, katerega je tudi sv. Duh apolom govoriti dal.**“

In narodov buditelj je klical narodu: „**Domovina je naša ljuba mati!**“ — „**Najčistejših čustev človeških in najlepših eno je aklonjenost do jezika maternega, čigar mili glasovi so zemljana zavesti spravili. Spomin na zibel otroških dni, na ljubljeno domačijo um je milo tolažilo na potu življenja našega in ljubezen do svojega aroda more in mora biti eden najdragocenejših biserov v ednostnem vencu vsakega moža.**“ — „**Med vsemi jeziki mora lovincem naš materni jezik najljubši biti!**“ — „**Beseda ma- rna je vseh dobrot največja dobrota.**“

Slovincem je dajal poguma v trdih takratnih časih:

„Le naj ropoče in bobni,
Iz tisoč topov naj gromi,
Naj kroglje križem švigajo,
Slovenci ne pobegnejo!“

Anton Martin Slomšek je bil, ki je prvi odločno zaklical vsem zunjim in notranjim sovražnikom naroda:

„**Pustite Slovincem dve reči, ki sta nam dragi kot svetle i, katoliško vero in pa besedo materno. Pade naša prava ra, pade tudi naša sreča, smo trdi Slovenci, bomo tudi esti kristijani. In to nam Slovincem čez vse velja.**“

Narodov modri učitelj je narod učil: „Vrli Slovenci, ne pozabite, ste sini matere Slave; **naj Vam bo drago materno blago: sveta a in pa beseda materna! Prava vera bodi Vam luč, materni ik bodi Vam ključ do zveličanske narodne omike.**“

Mož pravice je klical:

„Za pravico in resnico trdno stati
Hoč'mo tudi mi, da bode slava naša mati.“

Mož takih besedi je klical zlate besede, katere naj bi posebno vpo- vali narodni naši nasprotniki: „Vsaka istinita domovinska ljubav onoisto tvo tudi pri drugih narodih dopušča, jih spoštuje in časti.“ — „Narodi

so kakor veje enega drevesa, ter ne smejo eden drugega ovirati.“ — „Kar nočeš, da bi drugi tebi storili, tudi ti drugemu ne stori“ — zato: „Naj bi vendar vsi navdušeni rodoljubi nikdar ne zabili biti vselej tudi goreči in odkritosrčni kristijani.“

Zato pa je bil Anton Martin Slomšek goreč **nasprotnik nemšku- tarije, izdajstva na narodu:** „Nemškutarija v šoli je morija zlahtnega srca in pa blagega slovenskega duha. Iz takih nemškutarskih šol prirastejo mladi bahači, pa stari berači, perteni kmetiški gospodje, pa slabi orači in gospodarji za jokati. Znajo debelo govoriti, dobrega storiti pa malo.“ In njegove besede o graji nemškutarjev veljajo še danes: „Rojen Slovevec, ki svoj narod zataji, je podoben pogreti jedi, ki nobenemu zdrava ni; tak človek svojega rodu zlahtne lastnosti pozabi in se nemških slabosti privadi in je kakor preoblečen vran od vseh zaničevan.“

Takrat, ko je pikre besede govoril zaničevalcem Slovencev, „derhali, ki želi Slovence v duševni temi pustiti, svojim pa nemško kulturo ali omiko usiliti, naj bi ubogo ljudstvo za nos vodili“, je Anton Martin Slomšek izpregovoril besede, ki so tudi še danes program Slovencev:

„**Slovenci nočemo nobene vojske in prepira ne iščemo, ampak le svoje pravice.** Ne zamerite, blagi Nemci, moje grajavke; ona le grde nemškutarje zadeva in kara naše izdajavce. Slovenci in Nemci smo Avstrijanci, enakopravnost naj bo naš pas in pa krščanska ljubezen! **Enake dolžnosti hočemo voljno nositi, pa tudi zavživati enake pravice** in ljubi mir bo med nami doma. Bomo vsi avstrijski narodi v lepem kolu ravnopravnosti stali, se nas bodo sovražniki bali; **mogočna Avstrija** bo, kar je bila: Evrope pravična vodilja. Slava ji: enojni, veliki Avstriji.“

Čisti vzor nesebičnosti, požrtvovalnosti do naroda je v preprostih besedah Antona Martina Slomška: „**Dam narodu, kar imam.**“

Mož, ki je klical Slovincem: „**Ne bodi Vas sram, da ste Slo- venci, to je Vaša čast!**“, je s svojimi nauki dvigal kvišku poštenje v narodu slovenskem, ustvarjal je s svojimi spisi moralno močan rod, ki edino more premagati nasprotniški naval. V vseh narodnih potrebah je bil narodu učenik, največ je podaril dragocenih resnic dragim Slovincem v „Drobtinicah“, „ker hlebov učenosti še nimajo“. Ni sloja, za katerega bi Anton Martin Slomšek v več kot tridesetih letih svojega delovanja na polju slovenskega slovstva v svojih spisih ne imel navodil za njegovo srečo.

To, kar je Anton Martin Slomšek kot prvi naš **narodno- obrambni delavec začel** — to je program in delo naše „**Slo- venske Straže**“. Ona prevzema njegovo zapuščino in kar je pred 50 leti eden delal, to naj nas sedaj v počaščenje blagega njegovega spomina dela sto in sto! „**Slovenska Straža**“ kliče ob 50 letnici smrti Slomškovi, vse Slovence in Slovenke k najslavesnejši pro- slavi spomina slovenskega apostola, sina slovenskega kmeta iz Ponikve, Antona Martina Slomška. Ta spomin naj do zadnje slo- venske koče obudi spomin Nanj in utrdi Njegove nauke. **Vse priredbe v letošnjem letu naj se vrše v imenu Njegovem.** Ob 50 letnici smrti Antona Martina Slomška naj se zasvetijo vsem Slovincem, ki so blage volje, besede Slomškove:

„**Pomagajmo pošteno in iz vseh moči k sreči domovine!**“

Sedaj pa v imenu Antona Martina Slomška na delo vsi, da bo kmalu mogoče obhajati oni veliki praznik, katerega je ob koncu svoje pesmi „Iskrenim Slovincem“ proroško gledal Anton Martin Slomšek:

„Veseli god Sloven'je oživljene!“

V Ljubljani, 30. marca 1912.

Za osrednje vodstvo „Slovenske Straže“:

Prof. Evgen Jarc,
državni in deželni poslanec
t. č. predsednik.

Ivan Štefe,
urednik „Slovenca“
t. č. tajnik.

Za Štajersko:

Dr. Karol Verstovšek,
državni in deželni poslanec.

Za Koroško:

Dr. Lambert Ehrlich,
profesor bogoslovja.

Za Primorsko:

Dr. Jos. Hohnjec,
prof. bogoslovja.

Josip Fon,
državni in deželni poslanec.

li imate že velikonočni razglednici „Slovenske Straže“?

Podružnice „Slovenske Straže“ nujno na delo!

Do velikonočnih praznikov dobé vse podružnice »Poslovnik za podružnice Slovenske Straže«. Skličite, če le mogoče, že na velikonočni ponedeljek sejo podružničnega odbora, v kateri prečitajte poslovnik in razdelite delo tako kot poslovnik določa.

V tej seji se domenite tudi o Slomškovi proslavi in javite nam, katero nedeljo nameravate prirediti slavnost.

Določite člana, ki naj prevzame agitacijo, da se tudi v sosednji župniji ustanovi podružnica »Slovenske Straže«, ako je še ni.

Preglejte povsod imenik članov, pridobite povsod novih članov, poberte udnino in jo pošljite takoj vodstvu v Ljubljano. Glejte, da vsaka podružnica po številu udov napreduje in nobena ne nazaduje. Povsod pokažite življenje!

Ustanovite pomožni odbor za agitacijo za društveno blago! Tudi vsa naša mladeniška organizacija naj pomaga pri tem. Prečitajte današnji članek: »Trgovcem in slovenskemu kupujočemu občinstvu« in notice: »Na pomoč obmejnemu bratom in sestram!« — Sivar mora uspeti, samo zganiti se je treba!

Če o tem ena seja ne zadošča, imejte več sej. Naši narodni nasprotniki se gibljejo, na delo tudi mi. Pri vsaki seji poročajte o uspehu te agitacije.

Preskrbite tudi naročila za naše nabiralnike, kolke, računske listke. Stopite okoli njih, od katerih se je nadejati, da jih bodo naročili in skupna naročila pošljite pisarni »Slovenske Straže« v Ljubljani.

Vse podružnice »Slovenske Straže« naj do 20. aprila poročajo »Slovenski Straži« o svojih sejah!

Vsak odbornik, vsaka odbornica naj opozarja drug drugega, da se delo res živahno prične, da ne zaostane, ampak da se živahno nadaljuje v ponos župnije, v ponos občine. Povsod vam bodi prva čast kolikor največ storiti za zatiranje obmejne brate in sestre!

Slovenskim trgovcem in slovenskemu kupujočemu občinstvu.

Lepo je že število slovenskih trgovcev, ki prodajajo blago v korist »Slovenske Straže«, a še veliko večje je pa število onih trgovcev, ki dosedaj tega še niso storili. In vendar je dolžnost vsakega trgovca, da ima v zalogi blago, ki se prodaja v korist »Slovenske Straže«. Mnogi se izgovarjajo, da ne vedo, kje se tako blago naroča, zato navažajo v naslednjem vse blago v korist »Slovenske Straže« in tudi naslove, kje se naroča.

1. Vžgalice »V korist obmejnemu Slovincem«. Glavno zalogo ima G. Menardi v Ljubljani.

2. Kolinska cikorkija v korist obmejnemu Slovincem (prava le, ako ima na ovitku pečatnik »Slov. Straže«). Naročila na Kolinsko tovarno v Ljubljani.

3. Perilno milo »Slovenske Straže« ima v zalogi G. Menardi v Ljubljani.

4. »Sava«, izvrstno čistilo za čevlje in drugo usnje izdeluje in prodaja v korist obmejnemu Slovincem tvrdka A. Kregar v Ljubljani, Sv. Petra cesta.

5. Vsakovrstne tkanine za obleko in perilo razprodaja v korist »Slovenske Straže« tovarniška zaloga »Hermes« v Ljubljani, Selenburgova ulica.

6. Papir vseh vrst, ki je najcenejši, ima »Slovenska Straža« v lastni zalogi. Naročila na pisarno »Slov. Straže« v Ljubljani.

7. Drože v korist »Slov. Straže« izdeluje in razpošilja domača drožarna Josip Košmerl v Ljubljani, Frančiškanska ulica 8.

8. Pristno voščene sveče v korist »Slov. Straže« prodaja odlikovana tovarna J. Kopač v Gorici.

V interesu trgovcev samih je, da imajo vedno v zalogi gorenje blago. V kratkem bomo izdali posebno brošuro, katero bomo razposlali v velikanskem številu na vse kraje širne domovine, tudi v najbolj oddaljeno gorsko vas. V tej brošuri bomo imenoma navedli vse trgovce, ki prodajajo naše blago in pozvali vse somišljenike, da kupujejo pri teh trgovcih. Zato naj vsi trgovci, ki še nimajo v zalogi našega blaga, to hitro naroče.

Naše gospodinjice, naši gospodarji, naši mladeniči in mladenke, naj pa povsod zgoraj omenjeno blago odločno zahtevajo! Ako vsi to preskrbite, bode mnogo koristili naši skupni dobri stvari!

Amerikanski Slovenci in »Slovenska Straža«.

V Ameriki izhajajoči slovenski list »Ave Maria« piše o »Slovenski Straži«: »S strahom in žalostjo nas napolni, ako gledamo v naši domovini, kako se krčijo slovenske meje vedno bolj proti srcu Slovenije — proti Kranjski. Kako težki so boji, katere morajo boriti za svoje narodne pravice naši bratje ob mejah na zelenem Štajerskem, v pisani Koroški. Sovražniki so se zagnali z vso silo v boj! Pred nekaj desetletji so začeli s ponemčevanjem šol ob mejah! Toda to jim je šlo vse prepočasi! Kdo bo čakal, predno se potom šol zanese sovražstvo do lastnega naroda med otroke slovenskih obmejnih Slovincov. Ta načrt ni zadoščal. Sedaj so se lotili drugega načrta, ki je pa veliko nevarnejši in uspešnejši — to je odkupovanje slovenske zemlje ter naseljevanje v slovenske kraje nemških naseljencev. Darove nabirajo po vsej Nemčiji, kupujejo slovensko zemljo, posestva, ter jih prodajajo za slepo ceno naseljencem. V vse obmejne vasi usiljujejo nemške gostilničarje, ki z napeljevanjem Slovincov k pijančevanju demoralizujejo narod. Zato pa je treba sedanjim taktiki sovražnikov nova sredstva za boj v obrambo slovenske mile nam zemlje. V to so pa ustanovili rodoljubi posebno veliko organizacijo, ki se imenuje »Slovenska Straža«. Namen je zbirati kolikor mogoče veliko denarja, ter s tem denarjem odkupovati slovensko zemljo od Nemcev, podpirati slovenske obrtnike in trgovce ob meji, jim sezidavati narodne dome, jih potom podpor okrepjevati v blagostanju, da ne bodo prodajali svojih posestev, podpirati izobraž. delo, sploh vse storiti, da se slovenski obmejni kmet po Koroškem in Štajerskem okrepi, gospodarsko opomore, ter se tako postavi mogočna meja proti nemškemu naseljevanju. Mi vidimo v tem načinu taktike jako pametno in času ter razmeram primerno narodno obrambo. Napad sovražnika se mora kakor pravimo

»parirati«. Če sovražnik napada s puško, se ne bom s sabljo branil. Zato radi ustrezemo »Slovenski Straži« ter jo prav toplo priporočamo ameriškim Slovincem v podporo. Če smo v resnici narodni, ne bomo gledali, kdo je začel kako v resnici narodno delo, ki obeta velikansko pomoč obmejnemu bratom, temveč vsi šli na pomoč. Zato upamo, da bodo vsi naši naročniki radi priskočili tej družbi na pomoč ter ji žrtvovali kak mali dar. Darovi naj se pošiljajo na naslov: »Slovenska Straža« v Ljubljani.

Res skrajni čas bi že bil, da se tudi ameriški Slovenci ogrejejo za »Slovensko Stražo« in ustanove povsod tam, kjer bijejo v Ameriki poštena in verna slovenska srca, podružnice »Slovenske Straže«. To bo njihova najlepša vez z domovino. Ameriški Slovenci, ob petdesetletnici smrti Antona Martina Slomška tudi Vi povsod na delo za »Slovensko Stražo«!

Na pomoč obmejnemu bratom in sestram!

Podružnice »Slovenske Straže« in vsa naša društva ter odseki Orlov naj se takoj pripravljajo na Slomškove slavnosti, ki naj jih prirede tekom mesecev junij, julij, avgust, september in oktober. Tako se lahko razvrste v proslavi tekom teh mesecev vsa društva in vse župnije. V najkrajšem času naj imajo odbore seje ter naj določijo dan slavnosti, ki naj bo slavnost za celo župnijo. Dopoldne naj bi sv. maši prisostvovala vsa društva korporativno. Izrekla se je želja, naj bi se v cerkvenem govoru omenjale zasluge Slomška za cerkev in versko življenje med Slovinci. Popoldne naj bi bila društvena slavnost, na kateri naj se slavi Slomška kot narodnega buditelja. Ako žele za slavnost slavnostnega govornika, naj pišejo na »Slovensko Stražo«. »Slovenska Straža« pošlje na željo društvom celotni spored slavnosti: prolog, novo skladbo, nekaj že prej uglasbenih Slomškovih zborov, deklamacijo iz Slomškovih del, načrt slavnostnega govora, kratko igrice in načrt žive slike. Kjer še ni podružnice »Slovenske Straže«, naj se v proslavo narodnega buditelja Antona Martina Slomška ta dan ustanovi nova podružnica. V vsaki župniji bodele našli nekaj ljudi, ki bi bili za ta plemeniti namen voljni prispevati na leto vsaj 50 vin. Le nekoliko dela je treba in ljudstvo se povsod vname za stvar. Tudi v župnijah, kjer še ni društva, naj se v primerni obliki vrši Slomškova slavnost, ki naj ljudstvo prebudi za delo na izobraževalnem polju. Po nasvete pišite »Slovenski Straži« v Ljubljano.

Naš odlični skladatelj gosp. Anton Foerster je za Slomškovo proslavo prvi prihitel »Slovenski Straži« na pomoč. Uglasbil je Anton Martin Slomškovo »Popotnico vojaško«, katere tako globoko preveva slovenski narodni ponos, pogum in upanje v gotovo zmago Slovincov. Ta skladba bo nova narodna budnica. »Slovenska Straža« jo bo razposlala vsem našim društvom, da se poje pri Slomškovih slavnostih po celi domovini.

Naša akademična društva »Danica«, »Zarja« in »Dan« so v svojih narodno-obrambnih odsekih odobrila poslani jim načrt Slomškove proslave ter so obljubila sodelovanje pri slavnostih.

Naša društva imajo torej obljubljeno sodelovanje naših gg. akademikov. Tozadevno naj pošiljajo svoje želje »Slovenski Straži«. Tudi »Slovenska dijaška zveza« je obljubila svoje sodelovanje ob počitnicah.

Anton Martin Slomškov sklad za revne obmejne slovenske dijake. »Slovenska Straža« je sklenila proslaviti spomin Antona Martina Slomška tudi s tem, da pozove vse naše posojilnice in zadrage, naj zbero nedotakljivi Antona Martina Slomška sklad, katerega obresti se bodo porabljale za štediranje revnih obmejnih slovenskih dijakov. Da utrdimo narodno mejo, treba je slovenski meji najprej preskrbeti dovolj narodnih delavcev. Zato bo ta sklad namenjen v prvi vrsti za dijake realnih in strokovno-gospodarskih šol. Vsi premočnejši rodoljubi naj prispevajo v ta sklad, da katerega najmanjši prispevek je 50 K. Plemeniti domoljubi in domoljubne Slovence, ki bi v oporokah svoje premoženje zapustili temu skladu, bi imeli lepo zavest, da so položili trden temelj pravemu slovenskemu napredku. Tako ima vsak gotovost, zakaj se bodo porabljemale obresti njegovega denarja: za najboljše, kar imamo, da dvignemo z izobrazbo slovenske obmejne mladine slovensko ljudstvo in utrdimo bodočnost domovine.

Sklad slovenskih županstev za narodno obrambo v spomin Antona Martina Slomška je ustanovila »Slovenska Straža«. Prav vsako slovensko županstvo naj bo zastopano v tem skladu. Narodna čast naših županstev to vele. Povsod naj se dobi kak zavezen mož, ki naj v občinski seji to predlaga!

Povodim Slomškovih slavnosti izide posebna brošura »Slovenske Straže«, ki se bo razdeljevala med ljudstvo. Slovenski inserentje, ki želé imeti svoje inserate v brošuri, ki se bo povodom Slomškovih slavnosti delila med ljudstvo, naj pošljejo svoje oglase takoj »Slovenski Straži«, ki jim potem na podlagi poslanega besedila naznani cene. Natiska bo nad 100.000. To bo najugodnejša prilika za inseriranje!

Kjer še ni podružnice »Slovenske Straže«, ustanovite jo nemudoma. Pišite pisarni »Slovenske Straže«, ki bo vse potrebno uredila in ki pošlje tudi govornika!

Slomškov kolek, ki je v zalogi »Slovenske Straže«, razširite po vsej Sloveniji. Vsak domoljub naj svoja pisma in vloge kolekuje v Slomškovem letu tudi s Slomškovim kolekom!

Tri vrste Slomškovih razglednic v kratkem izidejo v založbi »Slovenske Straže«. Ena razglednica bo predstavljala živo sliko, ki naj se jo aranžira pri Slomškovih slavnostih. Prodajajte pri slavnostih te razglednice v korist »Slovenske Straže«.

Naši dijaki! Prirejate posebne razgovore, na katerih se posvetujte, kako se zavzeti za Slomškovo proslavo.

Gg. bogoslovce prosi »Slovenska Straža«, naj si za počitnice načrtajo, kako kar najbolj pomagati »Slovenski Straži« pri Slomškovi proslavi.

Občni zbor »Slovenske Straže« bo zaključil Slomškovo proslavo ter se bo vršil v Mariboru. Z občnim zborom bo združeno tudi romanje na Slomškov grob.

Prijatelji »Slovenske Straže«! Povsod lahko pridobite nekaj prijateljev in znancev, ki bi bili pripravljeni na leto vsaj 50 vin. ali 1 K žrtvovati kot udnino »Slovenski Straži«. Ko jih dobite, ustanovite podružnico — povsod

LISTEK.

Anton Martin Slomšek o lepoti slovenskega jezika.

(Odlomek iz njegove pridige leta 1849.)

1. Naš slovenski jezik je brat tistega gerskega jezika, u katerem so apostoli in evangelisti sveto pismo spisali; že več tisuč let pošteni ljudje slovenski marnovajo. Slovenski jezik je brat latinskega jezika, u katerem se še sploh sv. maša služi; in že pred tisuč leti so naši stari očetje sveto pismo u slovenskem jeziku brali, so po slovensko u hiši božji Bogu hvalo prepevali. — Za to se še zdaj pri vas sv. evangelij u treh jezikih u cirkvi bere: latinski, nemški in slovenski. Kdor se tedaj tako starega imenitnega jezika sramuje, je podoben trepu, ki lepo pošteno oblačilo s sebe sterga, ki mu ga je dobri oče dal, se po ptuje obleče, in misli, da bo lepši.

2. Naš imenitni slovenski jezik se ne govori samo po Koroškem; ni ga jezika na svetu, ki bi ga tako po širokem marnovali, kakor jezik slovenski. Po-

di za jugom do morja, našel boš po Hervaškem, Dalmatinskem ljudi, ki slovenski govorijo, kakor ti. Prehodi Ogersko, Češko, Poljsko in Moravsko deželo, povsod boš našel svojo slovensko zlahto.

Slovenski jezik le tisti malo obražta, ki sveta ne pozna, in ne ve, kakošni ljudje po svetu živijo. Podoben je tak nevednemu otroku, ki tudi misli, da je Celovsko jezero največe morje na svetu, in da unkraj Lojbela je že konec sveta.

3. Je pa morebiti slovenski jezik tako gerd in nezaročjen, da bi nas moralo sram biti, slovenski govoriti?

Lepe so pridige u nemškem jeziku; pa nauki božji tudi u slovenskem jeziku lepo tekó, se lahko človeških serc primejo, in dober sad obrodijo. Prijetne so pesmi nemške, ali prijetejši tudi pesmi slovenske, ki se lepo gladko zlagajo, in po nebesko naše serce razveselijo. Zategadel Slovinci po vseh krajih radi pojó.

Kdor svoj materni jezik zaverže, ter ga pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato u prah poštepta, in ne vé, koliko škode si dela. Slovenski stariši, ki slovenski znajo, pa svojih otrok nič slovenskega jezika ne učijo, so nehalni hišniki, ki svojim otrokom drago domačo reč, slovenski jezik zapravijo, ki so jim ga njihovi dedi izročili. Podobni so taki očetje in matere slabim gospodarjem, ki svojo očetno gospodarstvo predajo, drugo pohištvo kupujejo, poslednjič pa večidel beraško palico najdejo.

Kar je oče dobrega od svojih starih prejel, mora svojemu sinu zapustiti, in kar se je mati od svoje matere hvalevrednega naučila, bo tudi svoji hčeri zapustila. Materni jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih starih zadobili; skerbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je talent, katerega nam je gospod nebes in zemlje izročil, da bi z njim barantali, in veliko dobička storili.

Kdor svoj materni slovenski jezik pozabi, malopridno svoj talent zakoplje; Bog bo enkrat terjál, in vsi zaničevavci svojega poštenega jezika bodo u vunanjó temo potisnjeni. Oj ljubi, lepi in pošteni slovenski materni jezik! s katerim sem prvič svojo preljubeno mamo in dobrega ateja klical; u katerem so me moja mati učili Boga spoznavati; u katerem sem prvokrat svojega Stvarnika častil; tebe hočem kakor najdražji spomin svojih rajnih starišev hvaležno spoštovati in ohraniti.

Druga žalost mojega serca je slaba navada Slovincov, da se svojega rodu in jezika sramujejo, in še marnovati slovenski nočejo, ako jih u maternem jeziku ogovorim. O nikarte tega! Ljubite svoj rod, spoštujte svoj jezik! Za čast svojega jezika vsak pošteni mož bolj skerbi, kakor pošten ženin za čast in poštenje svoje neveste. Pred Bogom ni nobenega razločka med Nemci in Slovinci; vse za ljubo ima, ki njemu zvesto služijo.

nití, za tvojo čast in lepoto po pameti kolikor premorem, skerbeti; u slovenskem jeziku do svoje poslednje ure Boga najrajši hvaliti; u slovenskem jeziku moje ljube brate in sestre, Slovence najrajši učiti, in želim, kakor hvaležen sin moje ljube matere, da kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj tudi moja poslednja beseda slovenska bo!

in vedno pa pridobivajte »Slovenski Straži« nove člane in članice. Ne zabimo matere domovine, v stiski in potrebi je!

Slava jim, ki tudi v poslednjih svojih zdihljajih mislijo na domovino! Slovenci nimamo bogatih mož, tem več pa imamo zlatih slovenskih src, ki ljubijo domovino in zanjo nesebično delajo do konca svojih dni. Tako delo domovini često več koristi, kot zakladi pravega zlata. Koliko pa bi to delo imelo šele uspeha, če bi ga vsi tisti, ki kaj imajo, podpirali z denarnimi žrtvami. »Slovenska Straža« doslej še ni dobila nobene večje zapuščine, tembolj ginljivo pa je, če se je na smrtni postelji spominjajo Slovenke, ki so se vse življenje morale živiti z žulji svojih rok in ki, predno se poslove od sveta, delu »Slovenske Straže« zapuste ono malo vinarjev, ki so jim še ostali v življenju. Tako se je »Slovenske Straže« v svoji oporoki spomnila v Mariboru priprosta slovenska žena Neža Podlesnik, ki je zapustila »Slovenski Straži« 25 K, istotako blaga slovenska žena Lena Žmave, posestnica v St. Rupertu je zapustila v svoji oporoki »Slovenski Straži« 40 K, neimenovana Slovenka pa 80 K. To niso velike zapuščine, a z ljubeznijo, s katero so bile položene domovini na oltar, odvajajo tisoče. Naj bi ta vzgled revnih slovenskih žen budil k posnemanju tudi premožnejše Slovenke in Slovence. Vsi skupaj pomnimo, da je naša dolžnost, takrat ko se poslavljamo od sveta, misliti tudi na blagor in srečo domovine. V zavesti, da smo za bodočnost domovine storili vse, kar je bilo v naši moči, je blaga smrt. Recimo domovini ob slovesu od nje z Antonom Martinom Slomškom: »Damo domovini, kar imamo.

Novi nabiralniki Slovenske Straže naj bi bili v vsaki slovenski hiši, kjer se zbirajo večje družbe. Naročajte jih. Pri veseljih in žalostnih dogodkih z nabiralniki »Slovenske Straže« okoli gostov!

Kdor se namerava zavarovati, naj v svojo lastno korist prej piše »Slovenski Straži« za podatke. »Slovenska Straža« mu preskrbi pošteno zavarovanje, in to le v njegovo korist, kajti »Straža« dobi samo tisto provizijo, ki jo v takih slučajih dobé agentje ali pa zavarovalne pisarne. Pri tem ne bodete osleparjeni!

P. n. župne urade prosimo, naj naroče nabiralnike »Slovenske Straže«. Pri oklicih, porokah, krstih itd. bi se dalo marsikaj pabrati za »Slovensko Stražo«!

Podobi naših narodnih voditeljev kranjskega deželnega glavarja dr. Iv. Šusteršiča in ustanovitelja naše gospodarske in izobraževalne organizacije dr. Jan. Ev. Kreka je založila »Slovenska Straža«. Sliki, ki bodoča v kras vsaki pisarni, vsakemu društvu in vsaki domači hiši, izideti v najkrajšem času. Cena elegantno v svetlotisku na trdnem kartonu izvršeni sliki je 2 K, obe sliki skupno 3 K. Naročila naj se pošiljajo na »Slovensko Stražo«.

Na občnih zborih posojilnic, hranilnic, zadrug in drugih gospodarskih društev naj se del čistega dobička določi tudi za »Slovensko Stražo«.

Nova koleka Slovenske Straže sta izšla. Kolek »Na straži« se prodaja po 2 vinarja, istotako kolek »Narodna noša«. Poleg teh dveh kolekov se dobé v zalogi »Slovenske Straže« še naslednji narodni koleki: Slomšek, Marijin kolek, »Slovenska zemlja Slovence«, Slovensko dekle, Slovenija. — Na vsako pismo kolek »Slovenske Straže«!

Razglednica »Junak« se naroča v pisarni »Slovenske Straže« v Ljubljani.

Računske listke Slovenske Straže spravite v vse gostilne, kamor zahajate. Povsod naj se rabijo naši računski listki. V tem oziru se vse premalo stori!

Pri spornih poravnava, ob zmagah pri občinskih volitvah, pri krstih, porokah in sploh pri vseh veseljih in žalostnih dogodkih mislite na »Slovensko Stražo«!

O pomenu »Slovenske Straže« danes hvala Bogu ni treba več obširno govoriti, ker je ta pomen že splošno pripoznan. Žal, da je treba še vedno govoriti o dolžnosti slovenskega občinstva do »Slovenske Straže«, o dolžnosti, da slovensko občinstvo »Slovensko Stražo« podpira, ne le moralno, temveč tudi gmotno. Brez zadostnih gmotnih sredstev »Slovenska Straža« ne bo mogla vršiti svojega dela v korist obmejnim Slovincem. Zato je dolžnost vsakega resničnega Slovenca in Slovenke, da podpira »Slovensko Stražo« vsaj s tem, da kupuje blago, ki je nji in po nji obmejnim Slovincem v korist naprodaj. Tu zavzema odlično mesto Kolinska kavna primes v korist obmejnim Slovincem, ki je najboljši in najizdatnejši kavni prídadek in tudi zato za-

služi, da se povsod razširi. Posebno našim gospodinjam toplo priporočamo izborno domačo Kolinsko kavno primes v korist obmejnim Slovincem.

Slovenske narodne pesmi, nabral in harmoniziral Alojzij Mihelič. V zbirki je 18 krasnih narodnih pesmi, katere se bodo gotovo povsod priljubile. Priporočamo vsem prijateljem lepega narodnega petja, vsem pevskim zborom, da si takoj naroče to zbirko. Posamezen izvod stane 70 vin. (s poštnino 75 vin.), deset izvodov skupaj 6 K. Naročajo se pri »Slovenski Straži« v Ljubljani.

Kdor ima kaj molitvenikov, šolskih knjig ali knjig leposlovne vsebine, naj jih pošlje »Slovenski Straži«, da jih odpošlje na slovenske meje.

Ni dovolj, da samo kupujete blago v korist obmejnim Slovincem. Treba je tudi delati na to, da začnejo kupovati to blago tudi Vaši znanci in prijatelji, vse znane Vam gospodinje, ki tega še ne delajo. Z eno besedo: treba je za blago v korist obmejnim Slovincem tudi agitirati. To ne bo težavno delo. Pa bo vendar zaslužno. Kajti »Slovenska Straža« za svoje delo v korist obmejnim Slovincem zasluži vsestransko podporo vsakega resničnega Slovenca in vsake resnične Slovenke. »Slovenska Straža« je za obmejne Slovence že zelo mnogo koristnega storila. Lahko bo svoje delo še z večjo vnemo nadaljevala, če bo imela več denarnih sredstev na razpolago. Ta denarna sredstva prihajajo v njeno blagajnico v izdatni meri od blaga, ki se je prodalo v korist obmejnim Slovincem. Čim več se bo tega blaga — ki tudi glede kakovosti ustreza najstrožjim zahtevam — prodalo, tem večji bodo dohodki »Slovenske Straže« in tem uspešnejše njeno delo za obmejne Slovence. Zato vsi na delo za to naše blago! Smatrajte za svojo dolžnost ne samo, da kupujete, ampak tudi da agitirate za blago v korist obmejnim Slovincem!

Če kako društvo naroči tamburice, naj se obrne na J. Vrečkota v Katoliški tiskarni v Ljubljani, kateri posreduje v imenu »Slovenske Straže«.

Slovenski obrtniki pozor! V večjem kraju na Spodnjem Štajerskem nujno rabijo mizarja in krojača (za kmečko delo in gospodo). Biti morata izvrstna delavca in zavedna Slovence. Dober zaslužek je zagotovljen. Pojasnila daje »Slovenska Straža« v Ljubljani.

Posestva naprodaj! Na Koroškem in Štajerskem je naprodaj več lepih večjih in manjših posestev. Obrniti se je na »Slovensko Stražo« v Ljubljani.

Velika vinska trgovina pri Ljubljani je na prodaj. Ponudbe na »Slovensko Stražo«.

Velike naloge »Slovenske Straže« vsi podpirajte s tem, ako nabereite nekaj darov in sami darujete ter darove po pošti pošljete »Slovenski Straži«. Sedaj, ko pričenjamo proslavo Antona Martina Slomška, naj vsak prispeva svoj Slomškov dar! Nabirajte v znanih Vam družbah in pošljite. »Slovenska Straža« je poleg dosedanjih svojih obveznosti sprejela že mnogo novih, tako da ji bo mogoče za Slovence veselo poročilo na občnem zboru podati le, ako ji vse pomaga, kar resnično pošteno slovensko čuti.

Opozarjamo na inserate v današnji številki »Narodnoobrambnega Vestnika«. Uvažujte jih!

Darovi »Slovenski Straži«.

Dar hranilnic: Hranilnica in posojilnica v Kranju 20 K. — Hvala. Vse naše hranilnice — vzbudite se!

Prispevek podružnic: Podružnica v Cerknici 30 K 50 vin. — Podružnica v Kranju od predavanja dne 11./III. 40 K. — Vse podružnice na delo! Nabrane prispevke in članarino takoj pošljite!

Slomškov dar po 20 K: Kot 37. darovalec po 20 K je poslal »Slovenski Straži« č. g. Alojzij Sobač župnik v Zdolah pri Vidmu, 20 K. Naj bi vsi tisti gospodje, ki so lani darovali po 20 K, tudi letos toliko žrtvovali in hitro pomnožili število dvajsetkronskih darovalcev. »Slovenska Straža« nujno potrebuje stalnih letnih 20 kronskih darovalcev!

Nadalje so darovali »Slov. Straži«: Ana Ribnikar, ob priliki svoje poroke v Križah pri Trziču 5 K. — Ob priliki izvolitve župana v Novi vasi se je nabralo 18 K. — I. Hoenigman, župnik, Brezovica pri Ljubljani, 3 K 20 vin. — Po veseljem družabnem večeru glasbenega društva »Ljubljana« nabrala g. Mici Fortič, sopraga dež. oficijala za »Slov. Stražo« 10 K. Nabirajte povsod, darujte vsi!

Skład Mohorjanov.

Nadalje so prispevali: 364. Mohorjani frančiškanske župnije v Ljubljani 60 K 70 vin. — 365. Mohorjani v Lokvah, Goriško, po č. g. Leopoldu Cigoj, župniku, 12 K 64 vin. — 366. Mohorjani v Kranju po č. g. Engelbertu Rakovec, kaplanu, 25 K. — 367. Mohorjani v Stranica, Štajersko, 4 K. — 368. Mohorjani v Semiču 8 K. — Lani je poslalo 270 poverjeništev 2748 K 4 vin., letos 368 poverjenikov 3738 K 90 vin. Upamo, da bomo letos dosegli 400 župnij in 4000 kron. Pri prihodnji razdelitvi Mohorjevih knjig pa še naprej!

Celi naš narod naj postane eden veliki obrambni tabor!

Lepa je naša slovenska domovina. Tu ti gleda oko visoke gore, med njimi čarobna jezera, tam rodovitne doline in širna polja; tu zreš čedna mesta, tam ponosne trge in vasi, ob jugu naše zemlje pa občuduješ sinje jadransko morje. In na tej naši lepi zemlji biva še zdravo, krepko, nepokvarjeno, a nadarjeno slovensko ljudstvo. Kaj čuda, da si žele na severu Nemci, na jugu Lahi, na vzhodu pa Madžari osvojiti našo zemljo in ljudstvo naše potujčiti, ker dobro vedo, da bi z našo zemljo veliko pridobili, z našim narodom pa svoj pokvarjeni narod okrepi. Zlasti pa Nemci silijo v naše kraje, radi bi imeli Trst, toda na potu jim je slovenska zemlja. Zidajo torej pridno nemški most do Trsta. Kjer le mogoče, se med nami v ta namen naseljujejo Nemci; njim krepko pomagajo naši nemškutarji. Najhujše pritiskajo na naš narod ob nemški meji. S kupovanjem slovenskih posestev bi radi prišli v posest celih krajev, da bi bil krajši nemški most do Trsta. Z naseljevanjem luteranskih Nemcev bi radi naš narod poluteranili. Severne kraje naše zemlje poželijo Nemci, južne pa Lahi, tako da smo Slovenci v veliki nevarnosti, da izgubimo svojo domovino, svoj materni jezik in sveto katoliško vero. Treba je misliti, kako se braniti, združiti se moramo k skupnemu odporu. V ta namen se je v Ljubljani ustanovilo narodno-obrambno društvo »Slovenska Straža«.

»Slovenska Straža« je za bodočnost našega naroda velikanskega pomena. Ona straži slovensko zemljo, da jo ne dobe tuji v roke, straži naši otroke v obmejnih krajih, »Slovenska Straža« zvesto čuva naše narodne posebnosti, ki ustvarjajo naš narodni značaj, našo pesem, narodno nošo, narodne šege in navade. Vzbuja v ljudstvu zanimanje za vse, kar je naše, slovensko, da bo vse povsod, zlasti ob mejah začelo ljubiti svojo domovino, svoj lepi slovenski jezik, da bo postalo narodno-zavedno, kot so narodno-zavedni vsi naši sosedni narodi.

To je vzvišeni namen »Slovenske Straže«. Da ga doseže, potrebuje pred vsem denarja, ki ga bo dobivala po udnini udov posameznih podružnic ter po prostovoljnih darovih. Ustanovni ud postane, kdor enkrat za vselej plača 200 kron, redni ud pa, kdor plača na leto 1 K; društva plačujejo kot redni udje letno 10 kron, podporni udje pa 50 vinarjev. Seveda se vsprejemajo tudi manjši doneski kot darovi.

Gotovo bo letos »Slovenski Straži« število podružnic naraslo. Skrbeti moramo, da dobi vsaka župnija svojo podružnico; male župnije se v ta namen lahko združijo, v večjih pa lahko delujeta moška in ženska podružnica. Kot nam je število Mohorjanov po posameznih župnijah merilo njih izobrazenosti in ljubezni do berila, tako nam mora biti število podružnic »Slovenske Straže« merilo narodne zavednosti dotičnih krajev. Z velikansko požrtvovalnostjo delujejo na potujčenje Slovencev nemški šulferein in »Sudmarka«, laško društvo »Lega nazionale« ter madžarska kulturna društva. Vsako teh društev šteje več sto podružnic. Denarja spravijo skupaj več milijonov kron na leto. Toliko seveda Slovenci ne zmoremo. Ako pa letno vsak Slovenec, vsaka Slovenka nekaj daruje za »Slovensko Stražo«, bomo zbrali skupaj na leto veliko vsoto, s katero bomo lahko utrdili naše postojanke ob meji. Zato mora pri »Slovenski Straži« sodelovati vse naše ljudstvo. Ako bo sleherni Slovenec vedel, da je častno biti Slovenec in da je potrebno, da vsak brani, kar je slovenskega in podpira na vseh krajih obstanek in napredek slovenskega življa, tedaj tudi milijoni kron naših nasprotnikov ne bodo mogli uničiti našega naroda.

Koliko hvaležnega, potrebnega dela nas torej čaka v bodočnosti! Zato pa na delo za »Slovensko Stražo«, da ohranimo, kar je naše, slovensko!

Vsi slovenski možje, kmetje, obrtniki, delavci vstopite v vrste udov »Slovenske Straže«! Vi na zunaj zastopate naš narod, vi vodite njegovo usodo, vi ste v prvi vrsti poklicani, da kot hišni gospodarji in družinski očetje branite našo slovensko zemljo in povsod pridobivate našemu jeziku ono veljavo, ki mu gre na domačih tleh.

Slovenske žene, slovenske matere! Tudi ve najkrepkejše sodelujte pri »Slovenski Straži«. Tudi ve prinesite njej svoj dar leto za letom. Zlasti pa nam odgojite našo mladino kakor v strogo verskem tako tudi v strogo narodnem slovenskem duhu, da bodo naši otroci z vso dušo ljubili Boga in Marijo pa tudi slovensko domovino. Z versko-narodno vzgojo otrok boste ve, drage slovenske matere, največ storile za obstanek slovenskega naroda in za ohranitev naših mej.

Slovenski mladeniči! Vaš poseben ponos bodi, biti v vrstah sodelavcev »Slovenske Straže«. Junaštvo v borbi za lastno in narodovo srečo najbolj diči slovenskega mladeniča. To junaštvo v novejšem času kaj lepo kaže po vseh krajih naše domovine. V bodoče še ga spopolnite. Zapišite si na svojo zastavo: Jaz hočem postati branitelj »svoje« naroda, jaz moram biti branitelj naše zemlje, naše vere, našega jezika. To pa boste kot člani, kot agitatorji »Slovenske Straže«.

Slovenska dekleta! Na vas s posebnim upom zre »Slovenska Straža«. Kako veličastni so veliki zbori vaših zvez! Pošteno slovensko dekle z vsem žarom svoje nedolžne duše ljubi svoj narod in mu želi pomagati. Pri »Slovenski Straži« mu boste lahko kar največ pomagale. Na dan, kjerkoli mogoče, ženske podružnice! Vsaka izmed vas bodi članica »Slovenske Straže«. Prevzemite posel blagajničark naših podružnic, v vsaki okolici naj se najde vneti nabiralka udnine in darov za »Slovensko Stražo«. Koliko boste lahko storile za obmejne Slovence! Kdo se more ustaviti prepričevalnim besedam ljubeznjive krepstne slovenske mladenke? Vstopite torej vsepovsod v službo »Slovenske Straže«. Vaša poštenost, vaša nedolžnost pa bodi obenem krepka straža naše narodne poštenosti.

Slovenski duhovniki, vi naši blagovestniki, vi nasledniki apostolskih bratov sv. Cirila in Metoda, stojte narodu zvesto na strani tudi v bodoče in ga prešinite z ljubeznijo do obrambnega dela v »Slovenski Straži«!

Slovenska gospoda! Ti pa krepko sodeluj s priprostim narodom, ti mu sveti z zgledom vzorne požrtvovalnosti in prave narodne zvestobe v »Slovenski Straži« in gotovo bo dosegla svoje namene!

Celi naš narod naj postane eden veliki obrambni tabor, isti duh naj zavladava povsod, ista srčnost, ista požrtvovalnost in vztrajnost, in sovražniki nas ne bodo mogli zmagati, uničiti. Zato pa:

Kvišku zdaj slovenski roč,
Vzdigni se povsod, povsod!
Hiti bratom na pomoč,
Ki jih boj obdaja vroč!
Vsak junaka se pokaži
V delu pri »Slovenski Straži«!

GOSPODARSKA ZVEZA

centrala za skupni nakup in prodajo v Ljubljani

registrirana zadruga z omejeno zavezo.

Brzjavlj: Gospodarska Zveza v Ljubljani.

Nakup in eksport deželnih pridelkov, prodaja moke, semen, kolonialnega in specerijskega blaga, kislega zelja, repe itd. Zaloga

semenskega krompirja,

semenskega fižola in vseh vrst semen.

Prodaja cementa in umetnih gnojil.

Velika zaloga vina.

Prodaja vžigalic v korist obmej. Slovincem.

Zastopstvo tovarn za motorje in poljedelske stroje.

Priporoča se trgovcem na deželi.

Kmetijska novovečevalnica za živino posreduje pri nakupu in prodaji.

Naročajte vseslovenski dnevnik »Slovenca«, ki izhaja v Ljubljani in je največji slovenski dnevnik.

Velja za celo leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 v.

Kjer eden ne zmore, naj se Vas naroči več skupaj!

„Slovenska Straža“ priporoča nastopne izdelke prvovrstnih tovarn:

Originalne **brzoparilnike** „Titania“ (kotle za živinsko krmo), **posnemalne stroje za mleko**: „Domo“, „Melotte“ in „Titania“, **vrče za mleko** in sploh **vse potrebščine za mlekarne**.

Najboljše blago, nizke cene, ugodni plačilni pogoji! — Iščejo se za vsak okraj marljivi in zanesljivi zastopniki pod ugodnimi pogoji. Dopise sprejema in ponudbe pošilja: **Valentin Urbančič**, Ljubljana, — Kongresni trg št. 19. —

Kjer rabite steklarska dela pri cerkvah in pri drugih zgradbah —

pišite „Slovenski Straži“ v Ljubljani. „Slovenska Straža“ vam poskrbi najboljše dela, ki daleč prekašajo vsa tuja dela. Na razpolago priznalne izjave. — S sodelovanjem „Slovenske Straže“ dobite boljše delo kot pa s posredovanjem tujih agentov, ki zase mnogo zaračunijo.

Ali rabite vžigalice v korist obmejnim Slovincem? — Zahtevajte jih povsod! — Zaloge pri Menardiju v Ljubljani.

Poizkusite rabiti milo v korist obmejnim Slovincem in rabili bodele to najboljše milo vedno. Nagovorite trgovce naj ga naroče. Zaloge pri Menardiju v Ljubljani.

Kadar rabite kak gramofon ali gramofonske plošče, pišite na „Slovensko Stražo“ v Ljubljani. — „Slovenska Straža“ posreduje ceneje kot agentje, ki hodijo po deželi, in ste pri tem zagotovljeni, — da dobite dobro blago. —

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA

proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov v Ljubljani

Dunajska cesta šte. 19 posluje varno, ločno, natančno!

Vsa pojasnila daje ravnateljstvo.

... Skupno premagujemo skupne nevarnosti! ...

Kadar se zavarujete za doživetje ali za slučaj smrti, pišite prej za posredovanje „Slovenski Straži“ v Ljubljani. Vsi, ki so se doslej na ta način zavarovali, ne morejo prehvaliti uslug, ki jim je „Slovenska Straža“ napravila s tem, da jim je posredovala najboljše zavarovanje, pri katerem je izključeno, da bi jih kak sebični agent oškodoval. Kdor se hoče dobro zavarovati naj se posluži posredovanja „Slovenske Straže“. „Slovenska Straža“ preskrbuje tudi zavarovanje za dote. Pišite na pisarno „Slovenske Straže“ v Ljubljano.

Najboljše strešno krilo je

„ZENIT“!!

Najcenejši in najlepši asbestni škrlj. Ne eksplodira v ognju, kakor drugi manjvredni izdelki. Ne zamenjajte ga n. pr. z „Eternitom“. Cenovniki, vzorci in priznanja o trpežnosti vedno na razpolago.

!! Znižane cene !!

Zastopstvo za Kranjsko in Sp. Štajersko Betonsko podjetje Zajec & Horn, Ljubljana, Dunajska cesta št. 73.

Kje dobite najboljši in najcenejši papir

Vsi uradi in vsi posamezniki naj rabijo papir, ki ga ima v najrazličnejših vrstah v zalogi „Slovenska Straža“. Ta papir je najcenejši in najboljši ter se ga pod takimi pogoji, pod kakršnimi ga prodaja „Slovenska Straža“ nikjer drugod ne dobi. Pišite po vzorce na pisarno „Slovenske Straže“. Tudi trgovci dobe v prodajo papir ceneje kot ga jim morejo dati agentje ali druge tovarne. Poizkusite!

IVAN KREGAR

izdelovatelj cerkvene posode in orodja —

Ljubljana, Elizabetna c. 3

se zahvaljuje prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za dosedaj izkazano naklonjenost ter se priporoča še nadalje z zagotovitvijo, da bo vedno vse izdelave bodisi nove ali pa stara popravila napravil solidno in kolidno mogoče po nizki ceni. Obrisi za monštrance, kelihe, ciborije, svetilke, lestence, svečnike itd.

itd. so na razpolago. Stare cerkvene posode in orodje se temeljito popravi in prenove po najnižji ceni. Delavnico, katera je z modernimi stroji in orodjem opremljena, si vsakdo lahko ogleda.

400.000

zlatih frankov z vplačilom le

4 K 75 vin. zamore zadeti,

kdor kupi turško srečko v korist „Slovenski Straži“ na mesečne obroke po 4 krone 75 vin. Zrebanje vsak drugi mesec, vsaka srečka mora zadeti najmanj 230 kron. Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg št. 19.

Pozor! Podpirajte domačo umetniško obrt!

MATEJ TRPIN

cerkveni in dekoracijski slikar v Ljubljani, Elizabetna cesta 3

se priporoča častitim cerkvenim predstojništvom, slavnim društvom za izdelovanje raznih v to stroko spadajočih del, kakor n. pr. oljnatih slike, križeva pota, božje grobe, portrete, pokrajine, slike za cerkvene in društvene zastave, restavriranje in popravila starih slik po pravih večakov.

Načrti risb za umetno vezenje zastav in njih okraskov, gledaliških odrov po novih pripravnih izprembah in raznih scenerijah, solidno po nizkih cenah.

Na razpolago so skice, risbe in načrti za omenjena dela po pravih umetniške obrti.

Kranjska deželna vinarska zadruga v Ljubljani

(deželni dvorec)

opozarja p. n. vinske kupce na svojo veliko zalogo priznane izbore: njih, pristnih: kranjskih vin.

Poleg namiznih vin navadne in boljše vrste ima tudi čistovrstna vina, kakor: zelen, burgundec, rulandec, karmenec, rizling i. t. d. na prodaj. — Oddaja se od 56 litrov naprej.

Postrežba točna in solidna, cene nizke. Zahtevajte cenike!

O kakovosti zadruginih vin se vsakdo lahko prepriča pri javnih vinskih poskusnjah, katere se vrše redno vsak četrtek od 4. ure popoldne do 9. ure zvečer v pokuševalni kleti v Ljubljani pod kavarno „Evropa“.

Zadruga posreduje tudi brezplačno nakup vina direktno od producentov. Resnim kupcem so naslovi in zelo ugodne ponudbe vin od najboljših kranjskih vinogradnikov brezplačno na razpolago.